DIGITIZED

O-,892:mk8,1
N09
58659

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஐந்தாம்வேதமாகிய

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில் ஓர்பாகமாகிய

இலக்ஷமணாதேவி

மாலையிடு நாடகம்.

இஃது.

விக்கிரவாண்டிசாலை

கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களால்,

இயற்றியதை.

கூடலூர்-சேடபாளையம் மதுரா

சங்கிலிகுப்பத்தில்இருக்கும்

ரிசல்டு இஸ்கூல்

எஸ்-முருகேசஉபாத்தியாயரவர்களால்

பற்பல ஏட்டுப்பிரதியை கொண்டு

சீர்திருத்தப்பட்டு

கூடலூர் புஸ்தகஷாப்

க-மு-பொன்னுசாமிபிள்ளை அவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

உருத்திரமங்கலம்,

ஷ. கோவிந்தராஜுமுதலியாராலும்

மயிலை.

திருவேங்கிடமுதலியாராலும்

சென்னை.

ஸ்ரீ மாதவவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

ரிஜிஸ்டர்காபிரைட்.

1909.

இதன் விலை அணா—௪.

58657
894.812
1760

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

லக்ஷ்மணாதேவி மாலையிடு
நாடகம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF ... REGISTERED 20 OCT 1909 ... MADRAS

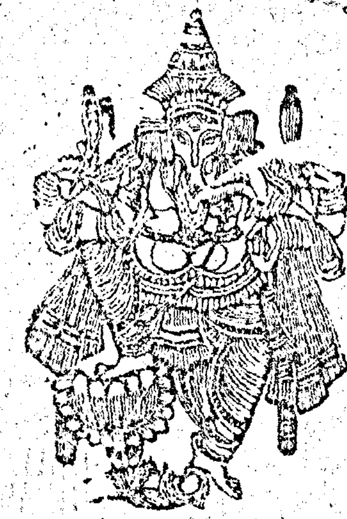

விநாயகர் விருத்தம்.

திருமுகமதியும்கொன்றை செஞ்சுடர்முடியிலங்க
தருமணிமாலைபூண்டு சதுர்ப்புஜம்துதிக்கையாட
அருமையாசிவகணங்கள் அமரர்கள்முனிவர்வாழ்த்த
கரிமுகமுடையதேவன் கணபதிவருகின்றாரே.

விநாயகர் கொலுவுக்கு வருகிறதரு.

சுந்தரக்கணபதி வந்தாரே வேடிக்கையாக
சுந்தரக்கணபதி வந்தாரே சுந்தரக்கணபதிவந்தார்
சொல்லிங்கதைக்குகந்து சந்தோஷமாக-இந்த
சபைக்கியருள்புரிய (சுந்தர)

சோதிமணிமுடியிலங்கப் பணிகுலுங்க
தம்பிகைமுன்பாகநுலங்க ஆதிமூலாதரன்
ஆகுவாகனமேறி (சுந்தர)

வேதங்கள்சூழ தேசமெங்கும் வேணுநாதங்கள்பாட
ஆவலாய்அருள்செய்யும் நாதன் திவ்யபாதன் (சுந்தர)
சாலைகரில்வாசன் சாம்பன் லக்ஷ்மணாதேவி மாலையிடுங்
கதைக்கிவந்துஅருள்புரியும் சுந்தரக்கணபதிவந்தாரே (வேடி)

பொது—வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக விநாயகமூர்த்தி கொலுவாயிருக்கும்போது திரியோதனமகாராசன் வாசலதிகாரியாகிய கட்டியக்காரன்வருகிற விதங்காண்க.

கட்டியன் விருத்தம்.

கட்டிசல்லடம்முங்கட்டி சரிகைபாகையுமிலங்க
வல்லயம்சூழிவாங்கு வரிசையாவாளுமேந்தி
சொல்லிய துரியமுசன் செங்கோலும்கையிலேந்தி
கல்மீசமுறுக்குமீசை கட்டியன்வருகின்றாரே.

வசனம்.

அகோகேளப்படி என்றால் அஸ்தினாபுரி பட்டணத்தை தகந்தோடும் அரசாக்ஷிசெய்துவராநின்ற துரியோதனமகாராசனும்நல்லம்மானாகிய சகுனிமாமனும் கர்னன் சல்லியன் அஸ்வத்தாமன் பீஷ்மாச்சாரி துரோணாசாரி கிருபாசாரி அனேக ராஜராஜாக்களும் புடைசூழ்ந்தக்கதாக கொலுவுக்கு வருமுன்னே நாம் சிம்மாதனம் அலங்காரம் செய்யும்படி கொலுவாகிறேம்.

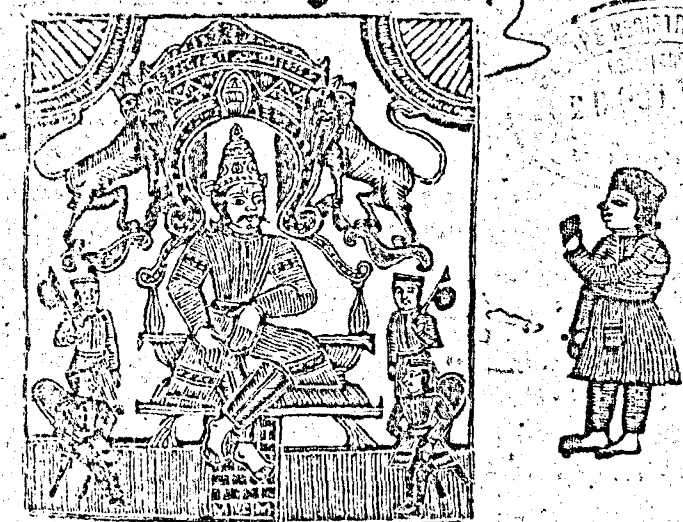

திரியோதிரன் கொலுவிருத்தம்.

வீராதிவீரரெல்லாம்பணிந்துசூழ விலையில்லாமணிபணிகள் அலங்கரித்து. பாருதிபதியாகவந்ததீரன் பம்பைமணிமுறசுடங்காபேரியாட,யேகாதிபதியானதம்பிமாரும் இன்பமுறுசகுனிகர்னன்படைநெருங்க, சூராதிசூரகெம்பீரதீரன் துரியபதிகொலுவுக்குவருகின்றாரே.

திரியோதிரன் கொலுவுக்குவருகிற

தரு-இ-ம-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

இராஜராஜேந்திரன்-ராஜன் திரியோதிரன்
ராஜன்கொலுவதாகிறான் நமணிதவரில்லா-ராஜன்
தேசதேசகைப்பணம் செலுத்தும்செங்கோலிலங்க

(கருளல்லது முடிக்கு.)

தேறணியும்பரிவாறணம் பெருகிய
எரணி படையுடன்
தாரணியஞ்ச (ராஜராஜேந்திரன்

சக்கறவட்டகுடையும் தழையவந்துகவிக்க
தரணியரசரெல்லாம்பணிந்து கறம்குவிக்க
உக்கிரசூலமும்வேலும் கனதண்டமும்பிடிக்க
உலகம்கிடுகிடென்ன முரசபேரியடிக்க

(முடிக்கு) ஒதியமணிமுடி சோதிமிகுத்திட
தீதிலர்தகுருவேதியருடனே (ராஜராஜேந்திரா)
தம்பிமாரும்சகுனி தமையன்கர்னனுங்கூட்
தளபதி மதிமந்திரி சகலயரசர்காட
அரம்பையூர்வசியென்ன பாதமாதர்களாட
நாகசின்னம்பூரியும் நமரிசின்னங்கள்பாட
(முடிக்கு) நத்தியகாவலர் கத்திகளேந்திய
அத்திலும்வருசேவே பத்தியதாக (ராஜராஜ)
அண்டமளாவியு ஆலவக்கொடிப்பறக்க
அவனிக்கதிபதியாய்வந்து புவிப்பறக்க
கண்டசாமணியும் பணிகள்அதாகிரக்க
கற்பகத்தருவிந்திரபோக செல்வம்பெருக
(முடிக்கு) கல்விசிறேன்மணி செல்வியைதந்திட
சொல்மொழி என்னியே நல்மனதாக
ராஜராஜேந்திரன் ராஜன்துரியோதிரன்

துரியோதிரன்—விருத்தம்.

சகுனியேஎனதுமாமா சகலரும்சொல்லக்கேளீர்
நவமணிஎனதுசெல்வி லக்ஷ்மணாதேவிதானும்
வெகுவிதாயெவர்னக்காலம் விருதவாய்இனியிருக்க
தருமமோவொருவருக்கு தந்திடவிதம்சொல்வீரே.

துரியோதனன்—வசனம்.

கேளும் மாமா சகுனி அண்ணாகர்னமகாராசனே சென்மாந்திரபுண்ணியத்தினாலே எனக்கு உதித்தசெல்வியான லக்ஷ்மணாதேவி எவ்வர்னபருவகாலமான படியினால்அபகுழந்தையையொருராஜகுமாரனுக்கு பாணிக்கிரகணஞ்செய்து கொடுக்காமலிருக்க ஒண்ணாது ஆகையால் யெனதுபுத்திர செல்வத்தையாருக்கு கொடுக்கலாம்அறிந்துசொல்லுங்கள் பெரியோர்களே.

சகுனி—விருத்தம்.

வண்மைசேர்மதிகுலத்து மன்னர்மன்னவனேகேளாய்
பெண்மனதறிந்திடாமல் பேசவும்பலனுண்டாமோ
கண்மணிதனையழைத்து கருத்தைநீயறிந்தாலிப்போ
உண்மையாமணம்செய்விக்கயுறுதியுண்டாகும்காணே.

சகுனி—வசனம்.

கேளும் துரியோதனமகாராஜனே பெண்ணுடையமனதையறியாமல்யொருயோசனையுஞ் செய்யக்கூடாது ஆகையால்உனதுகுமாரத்தியை அழைப்பித்து அதினுடையமனக்கருத்தை அறிந்துக்கொண்டுநடத்துவது நலமாகும் துரியோதனமகாராசனே.

துரியன்—வசனம்.

அப்படியே உங்கள்மனது பிரகாரமே எனதுகுமாரத்தி கருத்தையறியவேண்டும் அடிபணிப்பெண்களா நீங்கள்சுறுதியாக அரண்மனைக்குச்சென்று எனதுகுமாரத்தியை நாம் அழைத்தோமென்று அதிகசீக்கிரத்தில் அழைத்துவாரும் பணிப்பெண்களா.

பொது—வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக துரியோதனன் குமாரத்தி லக்ஷ்மணாதேவி தனதுதந்தையைக்காண நவமணிபணிகள் அலங்கரித்துகொண்டு கொலுவுக்குவருகிற விதங்காண்க.

லக்ஷ்மணாதேவி—விருத்தம்.

சகலசம்பன்னரான தந்தையும்அழைத்தசேதி
புகலவும்தாதிமார்கள் பூரித்துமனங்களித்து
பலநவபணிகள்பூண்டு பாரெல்லாம்மதிசெயிக்க
நகையொளிவதனரூபி லக்ஷ்மணாதேவியும்வருகின்றாளே

தரு.

சந்திரகுலத்தில்வந்த சுந்திரலக்ஷ்மணாதேவி
தையல்சிகாமணிவந்தாள் நல்லநடைகொடியிதைய

மடைமயிலாகி கைதயல் — கொகணிவந்தாள்
செந்தாரிலர்தமின்ன — சேலைப்பளபளென்ன
(முடுக்கு) சித்திரம்போலவே — ரத்தினபூஷணி
நெத்தியில்கட்டியும் முத்தாபிலங்கிட — (சந்திரகுலத்தி)

பேடைநடைநடந்து — வாடைசவ்வாதணிந்து
பெண்கள்சிகாமணி — வந்தாள்
நல்லகிஞ்சியகிளிமொழி — நஞ்சிதமாகவே
பெண்கள்சிகாமணி — வந்தாள்
யீடிலீலந்திரு — யிவளேறதிஎன்னவே
(முடுக்கு) இன்னிலமேர்சிய — பொன்னிறம்போலவே
மின்னிடைமாது உன்னிதமாக — (சந்திரகுல)

முத்துபளபளென்ன — றத்தினப்பணிகளாட
முல்லைநகைதுலங்கவே — நல்ல
உச்சிதமாமுலை — கச்சையிருக்கிய
முல்லைநகைதுலங்கவே — சித்திரக்கம்மல்
சிமிக்கிவைத்திழைத்த — மாமணிகள்
(முடுக்கு) செங்கதிர்கடரென — கங்கணகடகமும்
பங்கியிலங்கியமங்களமாக — (சந்திரகுலத்தில்வந்த)

பாசமானதந்தைதன்னை — நேசமாய்வழக்குமுன்னே
பகரும்விதமறிய — நல்லசேதிகள்
கூறியேதாதிகள்குழுவே — பகரும்விதமறியவே
வாசமலர்கள்சூடி — வண்டுகீதங்கள்பாடி
(முடுக்கு) மைக்குழலரிய — சக்கரைமாமொழி
பக்குவமாகவே மிக்கவேகூறிட — (சந்திரகுல)

லக்ஷ்மணாதேவி—விருத்தம்.

மாதுதான்சபையில்வந்து மகிழ்வுடன்தந்தைதன்னை
ஏதுகாரியமாயென்னை இட்சணம்மழைத்தசேதி
ஓதுவீரென்றுசொல்லி உத்தமியாளும்அப்போ
பாதமேபணிந்துமந்தபாவையும் வணங்குவாளே.

துரியோதனனுக்கும்-லக்ஷ்மணாதேவிக்கும்-தர்க்கம்-தரு.

சந்திரகுலத்தில்வந் — தென்னையாமலர்கையா
தந்தையே — யதன்சரணம்

சிந்தையில்அன்பாக — எந்தனையழைத்ததை
(முடுக்கு) தெரியும்படி — பரிவாகவே
அடியாளிடம்உரைசெய்குவீர் — (சந்திரகுலத்தில்)

துரியோதனன்-தரு.

அரிதானயென்மகளே — குலமணியேமலரணியே
அம்மணிநீவாழி — பரிவாகஉனக்கம்மா
திருமணம் — செய்விக்க
(முடுக்கு) மதமாகிய — கலைமேந்து
கூடியவிதமாகுமோ — அரிதானயென்மகளே

லக்ஷ்மணாதேவி தரு.

கற்பனைஎப்படியோ — அய்யாமலர்கையா
கருத்தின்படிநடக்க — அற்புதமெண்ணமல்
இடறாது — சொல்வேனோ
(முடுக்கு) அட்வாயதில்படவே — மனந்திடமாகவே
நடவும்கற்பினை — எப்படி

துரியன்-தரு.

ஆருக்குமுன்னைக் — கொண்டு
குலமணியே — மலரணியே
அளித்துமணங் — களிப்பேன்
பாருக்குள்உனக்கேத்த — நாயகன்காணமல்
(முடுக்கு) பரியின்அமே — தெரிவித்தேனே
சரியொத்தவ — றரிவித்திட
பிரியத்துட — னுரைசெய்குவாய்-ஆருக்குமுன்னை

லக்ஷ்மணாதேவி-தரு.

என்னைபடைத்த — யீசன்
என்னையா — மலர்கையா
எனக்கொரு — நாயகனே
தன்னைப்படைக்காமல் — இருப்பதுண்டோசொல்லும்
(முடுக்கு) தனசாலியை — மணம்வாடவும்
கனமோயிது — யெனமோஎன்னை

துரியன்-தரு.

அறஞ்சித — என்மகளே
குலமணியே — மலரணியே

நான்யெந்தராசனுக்கு — மெஞ்சமகிழ்ந்தாமே
தந்திடுவே — நம்மா
(முடுக்கு) மேருகவே — சிராயவதை
பாராய்வெகுசிராய் — ரஞ்சிதஎன்

லக்ஷ்மணாதேவி-தரு.

ஆரைகுறித்துச் — சொல்லுவேன்
மியனையாமலர் — கையா
அவனியரசர்க்குள்ளே — பேரையும்
உரையும்நான் — கண்டதில்லையே
(முடுக்கு) பேரும்பல் — நேரும்படி
கூறும்வினை — நீரும்-ஆரைக்குறி

துரியன்-தரு.

மங்கைசிரோன்மணியே — குலமணியே
மலநமணியே — மனதின்படிநடக்கதிங்கள்
குலத்துக்கு — மானம்வராதம்மா
(முடுக்கு) திரமாகவேயொரு — யோசனைதருவாய்
மணம்புரிவா — மங்கை

லக்ஷ்மணாதேவி—விருத்தம்.

எந்தையேசொல்லக்கேளாய் யெனக்குமேசுயஞ்சாட்டித்து
வந்திடசெய்தாலந்த வரிசைமன்னவருக்குள்ளே
அந்தமுள்ளவரைக்கண்டு அழகியமாலைசூட்டி
சந்தோஷம்பெருகிவாழ்வேன் சம்மதம்மிதுதானைய்யா.

வசனம்.

கேளும்எனது தந்தையே எனக்கானல் யிப்பவே சுயமரம்சாட்டித்து தேசத்திலுள்ள ராஜகுமாரர்களை இவ்விடம்வரும்படியாச்செய்தால் அவர்களை என்கண்ணால் பார்வையிட்டு எனக்குதகுந்தநாயகனை விவாகம் செய்துக்கொள்ளுகிறேன் என்தந்தையே.

துரியன்-விருத்தம்.

அப்படிதானேசெய்வேன் அரண்மனைதன்னில்சேரும்
இப்படிசெய்வேனென்று என்மாமாசகுனிகர்ண
ஒப்பினேன்சுயமும்ஓலை உலகெல்லாம்மறியச்செய்து
செப்புவீர்யெந்தனுக்கு சிந்தையும்களிக்கத்தானே.

வசனம்.

வாரும் மாமா சகுனி அண்ணா கர்ணமகாராசனே நமதுகுமாரத்திக்கு சுயமரம்சாட்டி குருதேசத்து ராசர்களுக்கெல்லாந் தெரிவித்துஅவரவர குமாரவற்கத்துடன் சுயம்வரகலியாணத்திற்குவரும்படிசெய்யவேண்டும் மாமாவே.

சகுனி—விருத்தம்.

மருகனேசொல்லக்கேளும் மனதினின்படியேயிப்போ
உருமையாநிருபமொன்று யுலகெலாமறியத்தானே
பிரியமாயெழுதியானும் பிலமதாயனுப்பிவிட்டேன்
வருகிறார்அரசரெல்லாம் மகிழ்ச்சியாய்பார்த்திடாயே.

வசனம்.

கேளும் எனது மருமகனாகிய துரியோதன மகாராஜனேஉன்மனதின்படியே நிருபம்எழுதி அனுப்பினேன் அந்தந்த அரசர்களெல்லாம் வருவார்கள் அவரவர்களுக்கு முயற்சிசெய்து கொண்டிரும் யோதனா.

பொருது—விருத்தம்.

அரசருக்கு நிருபம்தது எழுதிவிட்டு அரண்மனையில்போய்சேர்ந்தான், துரியராஜன் விறுதுடனே தூதர்சென்றுஉலகமெல்லாம்விரைந்தோடிநிருபமதை காட்டிக்கொண்டு துருசுடனே, துவாரகையில்வருதம்போது துய்யவொளி சாம்புவனும் கண்டுகொண்டு, வரிசையுடன் ரதமேறி பாதைக்கூடி வருகிறான் துரிதமுடன் வருகின்றானே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக துரியன்கொடுத்த நிருபத்தைகொண்டுபோய் குருதேசத்து இராசற்கட்குக்காட்டி துவாரகாபுரியில்வந்து சாம்புதேவனுக்குநிருபத்தைகாட்டின உடனேரதம்யேறிசாம்புதேவன்அஸ்தினாபுரி மார்க்கம் வருகிறவிதம் காண்க.

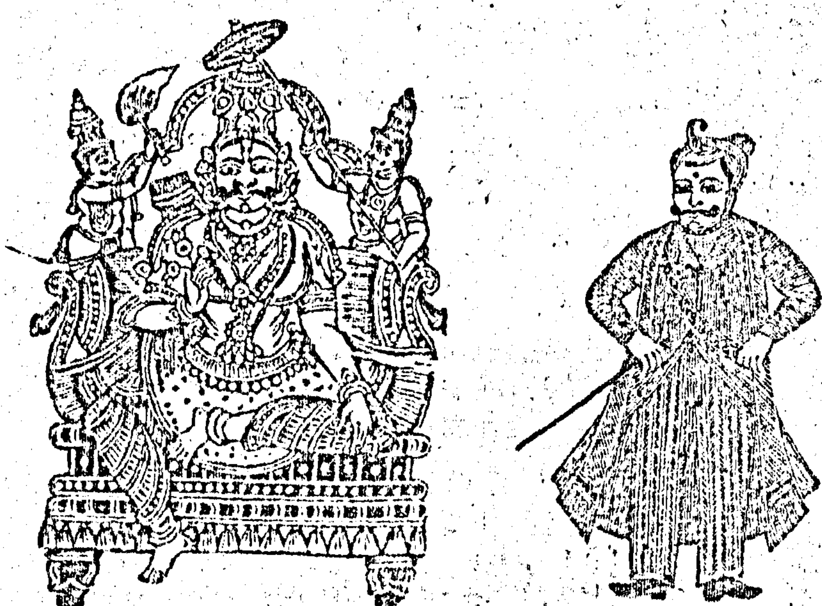

சாம்புவதேவன் வருகிற

விருத்தம்.

பகலவன்கிரணம்சோதி பணிகளும் அலங்கரித்து
தகதகன்றுடைபூண்டு தனிரதம்தன்னிலேறி
அகமகிழ்மனதிலெண்ணி யஸ்தினாபுரியைநாடி
ஜெகமெல்லாம்நடுங்க சாம்புவதேவனும்வருகின்றானே.

த ரு.

தேசம் நடுங்கவந் — தரசர்பணியும்
சாம்புவதேவனிதோ — வந்தானே
நல்லரதத்தி லேறியே — தேவனிதோ வந்தானே
வாசவனும் களிக்கவந்தான் — செம்பிரத்திற்
(முடுக்கு) வரிசிலைவாளையும் — பலமுட்டேணந்தியே
பரிவுடன், அஸ்தினாபுரிதனை நாடிய — (தேசம்-நடுங்கவந்)
வாகுவல்லயம் மின்ன — வச்சிரபுஜங்கள் துன்ன
மகரக்கொடியிலங்கவே — நவமணிகளழுத்திய
மகரகொடியிலங்க — நாகரீகவதன
நவரத்தினமணி — அன்ன
(முடுக்கு) ரஞ்சிதமாகிய — வஞ்சிமயங்கிட
நெஞ்சமகிழ்ந்துமே சஞ்சலமில்லாமல் — (தேசம்-நடுங்க)

கரிபரிசேனைகள் — பரவிநெருங்கிடவே
கடிகிப்புயணமாகியே — நல்லசுயவரம் நாடிய
கடிகிப்புயணமாகியே — வரிசிலைவேந்தர்கள்
வந்தவரை — யெல்லாம்
(முடுக்கு) வாட்டியே — அவர்களை ஓட்டியபின்னையும்
கூட்டியேவீரம் காட்டுவேனென்றுமே — (தேசம்-நடுங்க)
வடிவாதுவாரகைவிட்டு — அடவாய்
அஸ்தினாபுரிமாநகர் — தன்னைநாடியே
மிக்கதேவரும்மெச்ச — மாநகர்தன்னைநாடியே
கடலொலிபேரிகைகள் — சின்னமுழங்க
(முடுக்கு) சந்தமும்பெருகியே — விந்தையே
லக்ஷ்மணா — சுந்திரமதியவே
சிந்தையி லெண்ணியே — (தேசம்-நடுங்க)

சாம்புவன்—விருத்தம்.

சந்தோஷம்பெரிகிவந்த தளபதிசொல்லக்கேளாய்
அந்தமாநகரைவிட்டு அஸ்தினாபுரியைநாடி
வந்துமேஅழகுபூங்காவனமதை கண்டறிந்தோம்
மிந்தநல் விடமிருந்து இன்பமாயேகலாமே.

வசனம்.

கேளும் தளபதியே துவாரகாபுரியைவிட்டு அஸ்தினாபுரி சமீபத்தில் வந்துவிட்டோம் இந்ததிவ்ய பூங்காவனத்தில் சற்றுநேரமிருந்து இளப்பாறி போகலாம் வாருங்கள் தளபதியே.

பொது—விருத்தம்.

வந்தவர்கள்வனத்திலே யிறங்கிப்பார்த்து
மனமகிழ்ந்துதானுமே யிருக்கும்போது
அந்தமுள்ள அத்திபுரம் தன்னையாளும்
அரசனிட புத்திரியும் ஆவலாக
சிந்தையது தான்மகிழ்ந்து தாதியோடும்
சிங்கார வனம்பார்க்க லக்ஷ்மணாதேவி
சந்தோஷத்துடனே பாங்கியோடும்
சதுருடனேதான் நடந்துவருகின்றாளே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவருடையகுமாரனான சாம்புவதேவன் மந்திரிமார்களுடனே கூடிக்கொண்டு நந்தவனத்தில்வந்திறங்கி இருக்க அப்போது லக்ஷ்மணா தேவியானவள் தாதிமார்களுடனேகூடிக்கொண்டு நந்தவனம் பார்க்க வருகிறவிதம் யெப்படியென்றால்.

லக்ஷ்மணாதேவி நந்தவனம் போகும்

விருத்தம்.

செகத்தினிலழகுமிக்க செல்வதாதிமாரேகேளாய்
யகந்தனில்மகிழ்ந்து அன்பாய் அருமைபூங்காவுக்கேகி
சுகந்தமாமலர்கள்சூடி துலங்கியவனவேடிக்கை
மகிழ்ந்துமேபார்த்துநாமும் மகிழ்ச்சியாய்வருகுவோமே.

வசனம்.

கேளுங்கோள் எனதுதாதிமார்களே நாமெல்லோரும்சிங்காரவனம்சென்று அதினுடைய வேடிக்கைகளேதங்களைப்பார்த்துவிளையாடிக்கொண்டு வருவோம் பாங்கிமார்களே.

லக்ஷ்மணாதேவி தரு.

தங்கசிலேன்மணியே யழகுள்ளசரியானதாதிமாரே
சிங்காரவனம்பார்க்க என்னம்மகாசேயிழையே

வாருங்கோள் பச்சபுரு அன்னமே
யென்பைங்கொடி தாதிமாரே
உச்சிதமாவனத்து விந்தைஉன்னிதம்
என்றுசொல்வே ஆடைசரிகைமின்ன
மார்பினில்சந்திரஹாரம் தளதளென்ன
வாடைபரிமளிக்க எந்தன்வடிவானதாதிமாரே
செவ்வல்லிசெண்பகமும் கோங்குசீறுள்ளசாமந்தியும்
இவ்வனம்மென்னசொல்வேன் எந்தன்அழகுள்ளதாதிமாரே
கொஞ்சுதடிகிளிகள் ஒயிலோகுயிலோசைபாடுதடி,
வஞ்சியே இதைப்பாரும்
யாதோமயில்விளையாடுதடி நந்தியழகைப் பாரடி
வனவிந்தைரஞ்சிதம் கொஞ்சுதடி.
மதிமுகதாதிமாரே பூஞ்சோலைகள் வளரும்துளிறைப்பாரடி

பொது—வசனம்.

அகோதெப்படி யென்றால் லக்ஷ்மணாதேவியும் தாதிமார்களும் கூடிக்கொண்டு வனசிங்காரங்களை பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது சாம்புதேவன் கண்டுமோகம்கொண்டு இவளாரென்று சொல்லுகிறவிதம் எப்படியென்றால்.

சாம்புவதேவன்—தரு.

சித்திரபதுமைப்போலே யெத்தனைசோதிப்பிரகாசி
சேயிழைஇவளாரோ நான்-என்னசெய்வேன்
கர்த்தனேயிவளைநான்காணக் கண்கள்கூசுதே
கதிர்மணிபணிகளும் சொலித்துமிகவீசுதே
முடிக்கு பத்மமாத்துப் பணிகுலுங்க
பாவையேமாமதி முகமிலங்க
முத்துமாமணி துலங்கவே
முன்னும்பின்னும் பணித்துலங்க
எத்திசைஎட்டும் மதித்ததோ
வித்தகனென்னமோ விதித்ததோ.
சுத்ததங்கமா வகுத்ததோ
பத்தினிஎங்கும் துதித்ததோ
பங்குவமைக்குழல் சக்கநமுக்கனி சித்தி
அறிவையிவளோ ரதியாரென்றே நானறியேன்
அணைவோமென்று நெருங்க அரசிமனதறியோம்

பெருகொளிமாதுதன்னை யிணங்காமலேப்பிரியேன் இட
பெண்ணால் சுகம்கிடைக்க
போகுமோ நானறியேன்

(முடுக்கு) கரும்புவில்மதன் பூட்டிடவே
காமசரங்களை மீட்டிடவே
அரும்புமலர்களை நாட்டிடவே
அங்கமுழுதும் மேல்வாட்டிடவே
இரும்புமனதாகிய குயிலோ
ஏகபோகமனா தாகியமயிலோ
அரும்போபல் வரிசைகளொளிவோ
அண்டத்தில் வாழ்கின்றகுயிலோ
அற்புத நிற்புத நற்பதபொற்பத (சித்திரப்பதுமை)

கொங்கைகொடம் நிறட்டிக்கொண்டு
வாடிக்கண்ணாட்டி கொஞ்சும்கிளிமொழியே
கூடுவர்லீலைக்காட்டி பொங்குமுடன் மன்மதன்
பூஞ்சறம்தன்னைப்பூட்டி போகுதுஉடல்கருகி
பூணிர்தத்தாலே மேட்டி

(முடுக்கு) எங்கள்குல தெய்வமே வாடி
யின்பசுகந்தருவாய் கூடி
சங்கையுடன்செய்வது மோடி
தகுமோயிதுபேசுவா யோடி
மங்கைக்கரசியே மானே
மகிழும்பிரகாசம் தேனே
உங்கள்குலம்மாவதும் தானே
உலகம்தனைக்காற்பவள் கோனே
ஒப்பிடும்செப்பிடும் உகந்தனைகைப்பட (சித்திரப்)

மன்னன் துரியன் மகள்மாது
சுயம்வரம் சாட்டவந்த தூதுவனைக்கும்
அரியநிருபம்காட்ட அன்னமேநான் இங்குவந்தேன்
அவள்தனை மாலை சூட்ட
அன்பாளன்குலதெய்வம் குறுக்காவந்தனைக்காட்ட

(முடுக்கு) பண்ணுமதன்கணை தாங்கிடவே
பாரையோசான்துயர் நீங்கிடவே

உன்னிதமாயெதிற் றேங்கிடவே
உள்ளமுறுகியே தேங்கிடவே
இன்னம் தயவில்லையோ
நல்ல இன்பமொழி நீயுமேசொல்ல
வன்னமாமதன் தன்னையே
வெல்லமதியோ ரதியோ
உன் மனம் கல்லோ
வச்சிரபச்சை உச்சமிழைத்த
சித்திரபதுமைப்போலே யெத்தனை சோதி (சித்திர)

சாம்புவ்தேவன் — விருத்தம்.

கோடிமின்னிடையினாளே கொஞ்சியேபஞ்சவர்னம்
வடிவானகிளியேயொத்த மருமொழிவாய்திறந்து
அடியேனிபேசொண்ணாதோ அன்னமே ஊரும்பேரும்
கடிகியேஎந்தனுக்கு கன்னியேயுரைசெய்வாயே.

சாம்புவதேவன் — வசனம்.

கேளும் பெண்ணே சோதிப்ரகாசமானமின்னலுக்கொப்பான இடையினையுடைய பஞ்சவர்னக்கிளியே உன்வாயைத்திறந்துமருஉத்தாரம் சொல்லக்கூடாதோ என்மீதில்கொஞ்சம் தயவுசெய்துஉன்னுடையஊரும்பேரும் உன்தாய் தகப்பன்பேரும் எனக்குதெரியும்படியாக சொல்லவேண்டும் பெண்ணே.

லக்ஷ்மணாதேவி — விருத்தம்.

சோமசுந்திரனேகேளாய் துலங்கிய துரியராஜன்
மாமகளென்றெண்ணாமல் வந்தெதிராகநின்று
காமசன்னதமேகொண்டு உன்கருத்தையும்மறித்துவீணாய்
நீமதிகலங்கிப்பேசும் நிருபனேயேகுவாயே.

வசனம்.

கேளும் ராசகுமாரகா உலகமெங்கும் பிரகாசித்திருக்கும்குருகுலத்தில்வந்துதித்த துரியோதனமகாராசன் தவப்புத்திரியாளான லக்ஷ்சுமணாதேவியென்று சொல்லுவார்கள் அதைப்பாராமல் என்னெதிராகநின்று காமசன்னதம்கொண்டுமதம்கொண்டவனைப்போல்கழுத்தழிந்து நிற்கவேண்டாம் அப்புறம்போம் ராசகுமாரனே.

சாம்புவதேவன் தர்க்கம்—தரு.

மானேமனமகிழ்ந்துமே நான்வந்தேனுந்தனைத்தேடி
மானே தேனே துவாரககிஷ்ணதேவர்
மைந்தன் நான் தாண்டி
முடுக்கு தெள்ளுமணியே உன்னைகொள்ள
முறையெனக்கு உள்ளம்மகிழ்ந்து
நான்கள்ளம் செய்திடவந்தேன் மானே

லக்ஷ்மணாதேவி தர்க்கம்—தரு.

என்னுவார்த்தைகள் பேசுராய்
ராஜகுமாராயிரு உனக்கடுக்குமோ
என்னாலேநீயடியனுமுதிய விதிப்படியே
முடுக்கு இடர்கள்வந்து தொடர்வது முன்னமே
எட்டநடுவும்வதைபட்டிட விதியோ என்னு

சாம்புவதேவன்—தரு.

ஆசைக்குகந்த நாயகி
உன்னைப்பிரிய மன்மவருமோ ஆசைக்
தேசமெங்குமங்கும் நீரனென்றறியாமல்
முடுக்கு சிக்கினபோதே பக்குவம்சொல்லடி
மூர்ச்சிக்கிறாய் மனம் கூசுவதுண்டோபோடி ஆசை

லக்ஷ்மணாதேவி—தரு.

மேலானவீரம் பேசுநீர்
எனக்கெதிரில்லே யென்றுமே மேலா
சீலாயிதென்னு புத்திசேதியழிந்திடாமல்
முடுக்கு சிந்தைகலங்கிய வந்துமே தவிக்குநீர்
தந்தைதாய் இலங்க
கொந்திடவிதியோ மேலான

சாம்புவதேவன்.

கொச்சகம்.

மானே மறகதமே மாங்குயிலே பூங்கிளியே தேனே
மதன் சரத்தால் தேகமெங்கும் கருகுதடி நானே
மணம் புரிந்து நல்ல சுகம் தந்திடுவேன் மீனே
விழியணங்கே மெல்லியரே என்பின்னே வருவாய்.

சாம்புவன்—வசனம்.

கேளும்பெண்ணே மதனரஞ்சிதமே உன்னைக்கண்ட போதே எனக்காலுல் மன்மத விகாரம் மிஞ்சுகிறது என்றிரேகமானதுகளை ந்துபோகிறது என்பின்னாலே வந்தாயேயானால் உன்னைமணம்செய்துகொண்டுபோகிறேன் இவ்வேளை என்னைமருவிகூடி விளையாடிநீ என்பு என்பின்னே வருவாய் பெண்ணே.

லக்ஷ்மணாதேவிக்கும்.

சாம்புவனுக்கும் தர்க்கம் தரு.

பின்னாலே நான் வரவோ
மன்னுபேசுவது நீரமோ
மன்னமன்னவர்கள் மண்டலாதிபதிவந்து
பணிந்திடும்தந்தைமார் பந்தவை
(முடுக்கு) மறியாமலே துதிசெய்திட
தடியோகெடுமெதியோவிது (பின்னு)

சாம்புவன்—தரு.

பாவையே ரஞ்சிதமே
பெண்ணேபச்சை பசுங்கிளியே

தேவர்பணிந்திடும் சிகரன்மாயவன்
சிந்தைமகிழ்ந்திடும் மைந்தனென்றெண்ணாமல்
(முடுக்கு) திடமாமொழி விடவேயிது
அடவோகெதி படவோ ததிபாவையே

லக்ஷ்மணதேவி—தரு.

கத்தவித்தைகள் போமோ
சுவாமி கள்ளத்தனமாமே
சுத்தாயித்தியம் கொண்டவரைப்போலே
சோதிக்கவேயென்னை வாதிக்கவந்தீரே
(முடுக்கு) சுகமாமொழி வெகுவாகுமோ
வெகுவாகுமோ தகுமோஇது (கத்தவி)

சாம்புவன்—தரு.

கொஞ்சிமகிழ்ந்திடவா யென்னோடி
சுகம்தருவாய் அந்தவதாமுண்டோ
யாருக்குநானினி அட்டிசெய்தாலுன்னை
விட்டு விடுவேனோ
(முடுக்கு) அரியாமலே பரிவந்திட
சரியாவதுநீதியோ அது (கொஞ்சி)

லக்ஷ்மணதேவி—தரு.

சொல்லவாகுமோ நாவால் நல்லதல்லவேயிது
நாடுசிரிக்குமேராஜனே ஓய்ராஜனே (சொல்ல)

சாம்புவன்—தரு.

சொல்லச்சொல்லவேயிது நல்லதல்லடிபெண்ணே
ஞாயமகியாயோடி பெண்ணே
அடிக்கண்ணே (சொல்ல)

லக்ஷ்மணதேவி—தரு.

அறிவதென்னமோ உங்களப்பன்
ஆடுமாடுகள் மேய்த்தார்
ஆமையியாரோ ஓய்ராசனே (அறிவ)

சாம்புவன்.

என்னைப்போலவே நீங்கள்மன்னமன்னவருமீரோ
பிள்ளைக்காரமாகடி பெண்ணே
அடிக்கண்ணே (என்னைப்)

லக்ஷ்மணதேவி.

வந்தார் இடைச்சாதியில் சொந்தார்கைம்பெண்
மந்தாலேவையகம் மரியாதோ
ஓய்ராஜனே (வந்தார்)

சாம்புவன்.

கைம்பெண்ஜாதி யால்வந்தஜாதி
உங்கள்ஜாதியடி அந்தநால்வரி
நீயல்லவோபெண்ணே அடிக்கண்ணே (கைம்)

லக்ஷ்மணதேவி.

எப்போதும் தப்படிப்பார்
உங்களப்பன்தாதநல்லவே என்னைமிரட்ட
வேண்டாம்ராஜனே (எப்போது)

சாம்புவன்.

கும்பல்தனங்கள்ரெண்டும் வம்புசெய்யாமல்தாரும்
கூடியணைவாயடி பெண்ணே அடிக்கண்ணே (கும்பல்)

லக்ஷ்மணதேவி.

இடையர் புத்தியைக்காட்டி
மடையத்தனமாய் நீட்டி
என்கிட்டேவருதே ராஜனே (இடைய)

லட்சுமணதேவி—கந்தார்த்தம்.

இடறதுபேசவேண்டாம் எனக்குமோசயம்சாட்டித்து
அடவிடன்மன்னர்வந்த அவர்களைமதித்திடாமல்
தூடமவும்இந்தசேதி துரைமக்கள்அறிந்தாலிங்கே
இடறதுவந்துநேரும் யிட்சணம்யேகுவீரே.

தரு.

அதம்செய்யநேரும் இப்பவேபோரவிதம்
கொண்டுபோரும் மதம்கொண்மேடுந்தவர்
மண்ணில் அனேகருண்டு
இதங்காது யென்மனம்
என்வீணாய்பாதைக்கிறீர் (அதம்செய்)

சாம்புவன்-சுந்தார்த்தம்.

கெட்டியாபேசவந்தாய் கெம்பீரவதியேயுன்னை
கிட்டியேவாரித்தூக்கி கிளம்பியேரதத்தைநாடி.
அட்டியில்லாமல்யாரும் அழகியரதத்திலேறி
இட்டனபரியைத்தட்டி தெரிவையும்புலம்பலானாள்.

தரு.

தோரறுட — அதிவேகமாய்
சீரதிசாட — தாரணிமன்னரும்
தடுத்தாலும் — எனைவந்து
சிறணியேயுன்னை திருப்புவதுமுண்டோ — (தோரது)

பொது—வசனம்.

இவ்விதமாக சாம்புவதேவன்யனேகதற்கம் செய்துமுடியாமல்பலவந்தமாக தூக்கி ரதத்திலவைத்துக்கொண்டு நடக்கிறபோது லக்ஷ்மணாதேவி புலம்புகிறவிதம் காண்க.

லக்ஷ்மணாதேவி—விருத்தம்.

மன்னமன்னவர்களெல்லாம் வந்துமேதுரியராசன்
தன்னிடமகளென்றெண்ணி சந்துமேஅஞ்சிடாமல்
என்னையும்ரதத்திலேற்றி யேகிறான்சோறங்கமாக
அன்னீதஞ்செய்தசாம்பன் அன்பிதோஅறிகிலேனே.

லக்ஷ்மணாதேவி—புலம்பல்—தரு.

அய்யோதிருவுளமே — மெய்யும்பதருணையோ
அவதிக்கின்றுசெய்வேன் — மகாதேவா
மைவிழிமாதர் சூழவந்து — பூங்காவனத்திற்
(முடுக்கு) வாசவமைந்தனும் — பாசமுடனேவந்து
மோசபுங்க — முடையா
ரேசம்கொண்டிட்டேவ — (அய்யோ)

அவ்திருபுரியையாளும் — அரன்தனக்குமிக்க
அருமையாபெண்பிறந்தேன் — மகாதேவா
என்சொல்சவராமல் தந்தை — எனக்குசுயம்
சாட்டி — ஹார்
(முடுக்கு) துஷ்டனமாவந்து — பசுவியாகனமைந்தன்
இட்டம்கொண்டே — யிந்த
கட்டமுண்டாச்சதே — (அய்யோ)

மங்கைஎனத்திருட — எங்கேமரிந்தெனக்கு
மாருபங்கம்வந்ததே — மகாதேவா
சங்கையாகியமனம் — தவிக்கவிதியாச்சுதே
(முடுக்கு) சாடவேபரிகளும் — ஓடவே
றதமநுயாடிய — பாடியபாதனே
வாடவும் தகுமோ — அய்யோ
இந்தக்கீர்த்தி — தாறோ
வந்துப்பிறந்தேன் — பாவிஎன்று
செய்குவேனய்யோ — மகாதேவா
தந்தைதாயிபந்துகள் — தவிக்கவிதிவந்ததோ
(முடுக்கு) தடுத்துரதத்தை — நீவிடுத்துவிடு.
யெந்தனையடித்திட பரிகுவதெப்படியோ இனி (அய்யோ)

சாம்புவன்—வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக லட்சுமணாதேவி புலம்பிக்கொண்டுவர அப்போசாம்புவதேவன் அதிகவேகமாக ரதத்தைநடத்துகிறவிதம்எப்படியென்றால்.

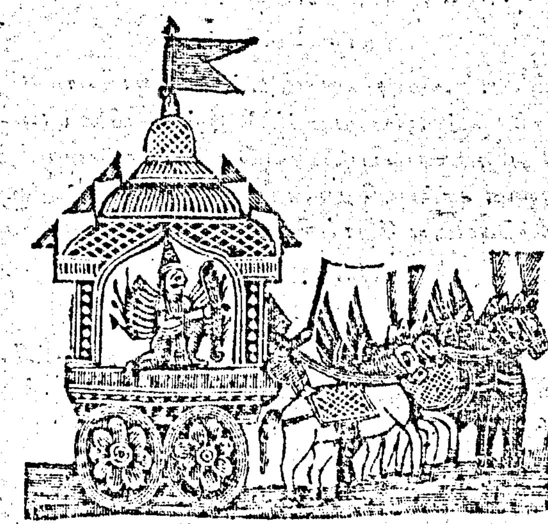

சாம்புவதேவன் ரதம்விடுகிற தரு.

சந்தோஷமாகரதம் — விட்டான்
சாம்புவதேவனும் தன்னிடமனதில் — (சந்தோஷ)

அந்தமுள்ள அந்திபுரமாளும்
அயலத்தநசன் மகளை
சிறையெடுத்துக்கொண்டு (சந்தோஷமாக)
அஸ்தினாபுரிநகரைத் தாண்டி
ஆறுகுளம் காடுசெடி
வனத்தமும் கடந்து
வில்தாரமோகவே பாடி
பெல்லையை சிறையெடுத்துவேகமுடன்போக (சந்தோஷ)
துவாரகாபுரிநகரை நோக்கி
வெகுதூரிதமுடன் சவுக்கதாலே
புரவிகளை சாடி
காவலர்கள் வருமுன்னே
முடிகிரீசாம்புவனும் கடிகிட்டந்தானே (சந்தோஷ)

பொது—வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சாம்புவதேவன் லக்ஷ்மணாதேவியை ரதத்தில்யேற்றிக்கொண்டு போகிறசேதியை தாதிமார்கள் துரியோதனனுக்கு தெரிவிக்கிறவிதம் எப்படி யென்றால்.

தாதி—வசனம்.

சரணம் சரணமையா சுவாமி எங்கள் அரசியாகிய லக்ஷ்மணாதேவியும் நாங்களும் பூங்காவனத்தில் யின்று விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது துவாரகாபுரிவாசனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திபட்டபுஸ்திரீகுமாரனை சாம்புவதேவன் பலவந்தமாக லக்ஷ்மணாதேவியை தேரிலேற்றிக்கொண்டு போய்விட்டானையா சுவாமி.

துரியன்—விருத்தம்.

ஒருமனதாகவோடிவந்துரைத்தசேதி
இருசெவிதனில்நாராசம்சொருகிவிட்டதுபோல்யேங்கி
அருமையாளனக்குதித்த அய்அய்யோமகளேயென்று
தருமுடிதுரியராசன் தயங்கியேபுலம்புவானே.

துரியன்-புலம்பல்-தரு.

அய்யோநானென்ன செய்குவேன்
எந்தன் அருமைமகளுக் கிந்த
குறைவுவந்ததடைய (அய்யோ)
ஒய்யாரமானக் கண்ணே
உனக்குசுயம்வரம் சாட்டி

(முடுக்கு) ஓடியுலகமெங்கும் தேடிவரச்சொல்ல
கோடிகோடியாய்மன்னர் ஓடிவந்திறங்கிட (அய்யோ)
கண்ணேநான் யென்னசெய்வேன்
நல்லகந்தமும் பெரிய
சுந்திரவடிவுள்ள (கண்ணே)
மண்ணிலொருவருக்கும் மகிழ்ந்துதந்திடும்முன்னே
(முடுக்கு) யாதவனிடையன் மகன்தானே
யுனையெடுத்துபோன விதிக்
கெட்டபடிநானெப்படி துணிவேன் (கண்ணே)
பொன்னேபூங்கிளி மயிலே
உன்னைப்பிடித்துக் கொண்டு
ரதம்நடத்திடவிதியோ பெண்ணே
பூமியிலொருவருக்கு புகழ்ந்துகொடுக்குமுன்னே
(முடுக்கு) போருமுடிந்து மனம்
சீராதவிக்கு தையோ
வாராஇப்படிக்கொத்த நேராபங்கம்
வந்ததே (பொன்னே)
மாமாசகுனிக் கர்ணனே
இனிவந்தநே நமக்குபங்கம்
சிந்தைகலங்கிடவே (மாமாசகுனி)
பூமாதவமிருந்துபெருமைமிகுத்த கண்ணே
(முடுக்கு) போராமுடிந்துமனம் சீராதவிக்குதையோ
யாருலேயாகுமிந்த அய்யோவிதியடக்க (மாமாசகுனி)

துரியன்-விருத்தம்.

என்னுடையசகோதரரே சகுனிகர்ணா
இடக்குலத்தில் வந்துதித்தமாயன்மைந்தன்
தந்தைமதிக்குரியதாகவந்த பையல்
தரணிபதிநான் அகம்மை மதித்திடாமல்
வந்துயென்தன்செல்விதனைத் திருடிப்போன
வல்லமையைக்கண்டுநான் அறியவேண்டும்
சொந்தமுடன்படையெடுத்து சண்டைக்கேகி
செல்லுவோம் நாமவனைவெல்லுவோமே.

தூரியன்—வசனம்.

வாருங் கர்வயகாராசனே மாமா சகுனி வெண்ணே திருடிகள் ளனென்னும் உலகமெல்லாம் பேர்படைத்தவனுடைய பிள்ளைக்கி இப்படிப்பட்ட திருட்டுப்புத்தி சேரிட்டுதுபார்த்தியா கொஞ்சமாவ து அச்சம் பயம் இல்லாமற்படிக்கு நம்மையும் மதிக்காமல் நமதுபுத் திரியை கள்ளம்செய்துக்கொண்டுபோன பையலே உடனேபின்னு லேபோய் அவனைப்பிடித்து தேர்க்காலில்கட்டிக்கொண்டுவந்துசிறை சாலையில் அடைக்கவேண்டும் என்பின்னாலே வாருங்கள் இராசாதி பதிகளே.

தூரியன் சாம்புவனைபிடிக்கப்போகிற—தரு.

அண்டரெண்டமும் நடுநடுங்க
 படையை காட்டுவேன்
அடிபிலேசிஅவனையும்மொரு நொடியில்மாட்டுவேன்
 கண்டுமவனைகசகசைக்கியே காத்தில்தூத்துவேன்
காலனுக்கிரையாக அவனைக்கண்டால்மோதுவேன்
 தந்தைமதியை கொண்டுவந்த
தருதலைப்பயிலே சதைசதையாபிச்சியெறிவேன்
 நயந்துபெண்ணை எந்தமதியால்
அறவெகுணத்திலே யெடுத்துத்துணிந்தானே
 யீரேழுலகம்நடுநடுங்குமே என்பேர்சொல்லவே
குலத்துவண்மையை பாராதமல்
 குதித்து வந்தானே
கொஞ்சமாகிலும் பயமில்லாமல்
 பெண்ணையெடுத் தானே
சலத்திலோடி பதுங்கினாலும் நான்விடுவேனோ
 அவன்தந்தையோடி வந்தபோதிலும்
சமர்த்துவெல்லுமோ சகுனிமாமா
 தம்பிமாரேசனுடில் வாருங்கள்
தனியாகதத்தைமுடிக்கிகொண்டு போருங்பாருங்கள்
 அவனைதருந்தசிஷ்டைசெய்திடாமல் யான்விடுவேனோ
சண்டைசெய்யவேண்டும் நீங்கள்
 நின்றுபாருங்கள் (அண்டரண்ட)

தூரியோதனன்—விருத்தம்.

வஞ்சியைதிருடிக்கொண்டு மகிழ்வாய்த்தேரைவிட்டு
அஞ்சியேயோடினாலும் யாருயிர்பிழைப்பதுண்டோ

[illegible]யபயிலேஉன்னை வில்லினால்தொருநொடிக்குள்
உருசபஞ்சாகவாட்டி பகைமுடித்திடுவேன்பாராய்.

வசனம்.

அடாவாடா பயிலேமண்டலாதிபதி என்னும் சற்றாகிலும் பய மில்லாமல் பெண்ணைத் திருடிக்கொண்டுபோருய் யல்லவா நீ எங் களைக்கண்டு தேரைவிட்டு கீழேகுதித்தோடினாலும் பிழைப்பதுண் டோ உன்னை ஒருநொடியில் பஞ்சுபோலவே பறக்கடிக்கிறேன் பாரடா பயிலே.

தூரியனுக்கும் சாம்புவதேவனுக்கும்

சண்டை சாம்புவன் தரு.

இலங்கைராவணன் சேனைபோல்வந்தாய்
மிஞ்சியவனியவகல்லநானு மதத்து
அஞ்சிட்டுனங்களைபொடிபட வாட்டுவேன்
சவுரியபுஜபலங் காட்டுவேன்
(புடுக்கு) கண்டனைசெய்யவே கண்டுமே
 பெண்ணைகொண்டுபோ தனுநமும்
 மண்டலமதியே (இலங்கை)

துரியன் - தரு.

இடைகுலத்திலே வந்திடும்
நீசிறப் பய்யலே
எடுக்கவந்தயோகுரு குலமணிதைய்யலே

(முடுக்கு) துடிக்கஉன் தலைசாடுவேன்
துண்டித்தே உயிர்போக்குவேன்
சுக்கசுக்க லாகவே யுன்
தலைதக்கவே யுன்றிறம்
திக்கிட செய்குவேன் (இடைகுலத்தி)

சாம்புவன் — தரு.

மதிகுலத்தினில்வந்திடும் மகிபதிராசனே
வல்லமைதன்னை யெண்ணியேபாரும் உன்போரசனே
குடிக்கஉன் தலை சாடுவேன்
கொடியதுண்டமாய் போடுவேன்

(முடுக்கு) குஞ்சரபரிமள மிஞ்சியரதமுடன்
பஞ்சுபஞ் சாகவே
மிஞ்சியடிக்கிறேன் (மதிகுலத்தினில்)

துரியன்.

தடுத்திடுமென்னிடசவுரிய புசபலம்கண்டிடே
சற்றுமஞ் சாமலே
தந்தைபுத்திரியை கொண்டுமே
நகைக்கருபியை எடுத்துமே
காமனுக்கேயுயிர் கொடுக்கவே

(முடுக்கு) கடுங்கவே தேவருமே
கொடுங்களை பூட்டிய
ஒடுக்கவேயுன்மதம் யடக்கிடவிடுத்தேன் (தடுத்து)

சாம்புவன் விருத்தம்.

பதுமரியாமல்மிக்க பலமுள்ளராசதிர
இரதகச்துரகமுள்ளராறுவம் தன்னைகூட்டி
இதமறியாமல்வந்து எதுத்திடும்படைகளெல்லாம்
அதமதுசெய்வேனென்று யறிந்துமேயெதுவாயே.

வசனம்.

அகோவாருங்கோள் இராசர்களே ஏதுநீங்கள் என்னுடைய பலமரியாமல்படிக்கி சேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டுவந்து எதிர்த்தா யல்லவா இவர்களையெல்லாம் அதம்செய்யப்பட்ட வல்லவனென்று அரிந்து நீங்கள்விலகிபிழையுங்கோள் ராசர்களே.

துரியன் சாம்புவன் தர்க்கம்.

துரியன் தரு.

பெண்ணைகன்னம் செய்வதேதடா
என்குலமும்கெட்டு நலமதுகொண்டுமே
பேசவந்ததென்ன வாதடா
அண்டபுவனமெல்லாம் யரியாயோ எங்கள்வீறம்
கண்டறிந்து இடப்புத்தியை
காட்டிகுதிக்காதே சும்மா

(முடுக்கு) காட்டுவானே திறம்பூட்டுவேனேசாம்
கண்டதுண்டமுட தெண்டினைசெய்வேன் (பெண்ணை)

சாம்புவன் தரு.

என்குலத்தை என்னைப்பார்க்கவே
அதுநேரமில்லாமலே கூடவுமெளிதாய் (என்குல)

என்குலத்தின்பழுதை எடுத்துச்சொல்லியகாலை
இழுக்குஇருதுண்டாய் யழிதது அறுத்தெரிவேன்

(முடுக்கு) எடுத்திடுவேன் சிலைமுரித்திடுவேன்
இருக்கியொடுக்கி சதம்முடிக்கினேபாரும் (என்குல)

சூரியன்.

மாட்டுக்கார பையலல்லவோ நீ
எவர்களும் மரியவே
சவுரியம்பேசிவந்து சொல்ல
வெட்க மில்லையோ
காட்டுக்கதிகாரந் சொல்லும்
ராசராசேந்திரனென்றும் ராச்சியம்மரியாதோ
சாட்சிசொல்லவும் வேண்டுமோ
(முடுக்கு) தாக்குவேன் பாணம்நீக்குவேன்
சினம்தட்டிகிட்டியே வெட்டியேஎரிவேன் (மாட்டுக்)

சாம்புவன்.

அத்தர்சித்தர் தேவரஞ்சவே
வந்திடும்அரிதிருமக்க ளென்றுமே
அறியாமல்வார்த்தை மிஞ்சவே
சித்தமதுதத்தளிக்க சினம்கொண்டேன்
உக்கிரமாகசத்தக்கடல் சூழுமிந்த
தாரணியெங்கும் நடுங்க
(முடுக்கு) தாக்குவேன் அதமாக்குவேனே
சத்ததன்னையும் கொடியிலிலடிபட (அத்தர்)

சூரியன் விருத்தம்.

கெட்டியாபேசவந்தவன்கெருவத்தை யடக்கவேண்டி
கொட்டியேசறங்கள்கோடி கொடியிடைவிருதுஎல்லாம்

வெட்டியேசாயத்தள்ளி வெகுண்டுமேபயலேஉன்னை
கட்டியேபிடித்துக்கொண்டேன் கடும்சிறைபோடத்தானே.

வசனம்.

அடாவாடா பயிலே என்னைமதியாமல் மகாதயிரியமாகப்பேச வந்தாய் என்று சாம்புவதேவனைப்பிடித்து கொடிக்கம்பத்தில் கட்டிக்கொண்டு போகும்போது சாம்புவன் புலம்புகிற விதம்காண்க

சாம்புவதேவன் புலம்பல்தரு.

இந்தவிதிஎனக்கு வந்ததே
மகாதேவர பிசாசர்வேசா
நான்என்ன செய்வேன்
இந்தசூரிய ராசன்
தந்தபெண்ணுக் கிச்சையாகி
தண்டுடனரசன் வந்து
என்னைகட்டிபிடிக்க விதியே (இந்தவி)

சூரியன்—தரு.

(முடுக்கு) பெண்ணைத்திருட வந்தாய்
மெள்ளவே யிவனை
பிடித்துக்கட்டிக் கொண்டு
தள்ளவே எங்கும்விள்ளவே
சிறைக் குள்ளவே
மண்ணைக்கவ்விக் கொள்ளவே
செவ்வையாய்கட்டுக்கோள் (பெண்ணைத்தி)

சாம்புவன்.

அடித்ததில்லையே எந்தன்
அருமைதாய் தந்தையும்
அடிப்பட விதியாச்சே
என்னசெய் வேன்
ஆசாபாசமிஞ்சி பெண்ணை
நேசமாகி காமெடுக்க
தேசமெல்லாம்நகைக்க வந்த
நீயினக்கி என்னசெய்வேன் (அடித்த)

துரியன்.

அதிவீரசூரரே   கட்டுங்கோள்
யவனையசையாமல்   பின்கட்டாய்க்கட்டுங்கோள்
யோங்கிரெட்டுங்   கோள்
சும்மாதிட்டுங்   கோள்
வாளால்வெட்டுங்   கோள்
செட்டிசெட்டியே   சிறையிட்டுமே
வையுங்கோள்   (அதிவீரசூ)

பொது—வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக துரியோதனன் சாம்புவதேவனை சிறையில் வைத்துஇருக்கும்போது அப்போ துவாரகாபுரிவாசவராகிய ஸ்ரீகிஷ்ண்மூர்த்தி கொலுவுக்குவருகிற விதம் எப்படியென்றால்.

கிருஷ்ணமூர்த்திகொலு-விருத்தம்.

வேதனும்மாயநீந்து விண்ணவற்கமுதுதந்த
மாயவன்கமலக்கண்ணன் வையகமுண்டநாதன்
ஆதரவானசோதி அலைகடல்அயர்ந்தமூர்த்தி
சீதரமாயகிஷ்ண தேவரும்வருகின்றாரே.

கிருஷ்ணன் தரு.

பாற்கடல்   ஆலிலைமேற்
பள்ளிக்கொண்   டருளியே
பச்சைமேனியனும்   நானே
திருலோகமிஞ்சிய   பகர்த்தரெக்ஷகனானே
போற்கஞ்சா   சூரர்களை,
போங்குமதம்   மழித்தேன்
புவியில்லென்னைப்   பழித்த
இரணியனைக்   கிழித்தேன்
பூமியை   உண்டேன்
செசந்தமாமனை   கொன்றேன்
(முடுக்கு) காமுகஞ்சிய   ராமனும்மானேன்
பூமியளந்திடவாமனமானேன்   (பாற்கடல்)
பஞ்சாயுதம்   தரித்து
மிஞ்சியெனைப்போல்   வந்த
பவுண்டிகனையும்   மடித்தேன்
பூதகிபாலை   அவண்டவன்போலே குடித்தேன்

கஞ்சன்வற   விடுத்த
குஞ்சரத்தை   கெடுத்தேன்
கன்றைஎடுத்துவிளாங்கனி   யுதிறதடித்தேன்
கண்டவறஞ்ச   கெடிகொண்டவர்மிஞ்ச
(முடுக்கு) அண்டரெண்டமும்   குக்ஷியில்கொண்டுமே
தொண்டர்கள் தீவினை   இன்றுமே
தீர்த்தேன்   (பாற்கடல்)

உரியில் தயிர்பால்   வெண்ணை
பரிவாய்மனம்   களித்தேன்
யுண்டுமனையை   யளித்தேன்
கோவலைமாதரை   கண்டு
இன்பமும்   கொடுத்தேன்
தூரியனுக்கு   நேமித்த
சுபத்திரையைத்   தடுத்தேன்
சொல்லும்   விசையனுக்கு
தந்திரத்தின்   ளளித்தேன்
சூதனும்நானே   செகநாதனும்நானே
(முடுக்கு) பாதகர்   தங்களை
வாதுடன்   வெல்லுவேன்
சாதகமன்னரே நீதியால்வெல்வேன்   (பாற்க)

மதுத்துவெகு   வீரர்கள்
எதுத்துவந்தோரை   யெல்லாம்
மண்ணிலரைய   தாக்கினேன்
அவராவியையழித்து   விண்ணிலுயிரைபோக்கினேன்
அதித்தகோலியனூரில்   சாலைநகரத்தில்வாசன்
துய்யவன்னிய   குலம்
இராங்கையன்தந்த   கேசன்
குத்தனு   கூலன்
யெங்கும்போர் பெற்றிடும்   பாலன்
(முடுக்கு) நத்தியே   என்பதம்
கற்றவர்கூற   மெத்தவேவறம்
பெற்றுமே வாழ்க.   (பாற்கடல்)

கிஷ்ணசாமிகொலுவு பொது-விருத்தம்,

மறைமுதலனைத்தும்வாழ்க மாநிலமெல்லாம்வாழ்க
நாரணிதனியிலன்பர் சதாகாலம்தழைத்துவாழ்க
முறைமுறையாகவந்த முடிமன்னர்பணிந்தருள
நாற்புகழ்தம்பிருழ சகலரும்கொலுவாகின்றோமே.

வசனம்.

கேளும் மாதவா ஆகமவேதபுராணசாஸ்திரமுதலானதும் உலக சாத்திரமும் சுபக்ஷேமம்பொருந்தி வாழ்க்கடவது என்தமையன்முதலான மஹாமன்னவரும் சூழும்படி கொலுதாகின்றோம் மாதவா.

பொது—வசனம்,

இந்தப்பிரகாரம் கிஷ்ணமூர்த்தியானவர் கொலுவாயிருக்க அப்போது நாரதர் மகாமுனிகிஷ்ணமூர்த்தியை காணும்படி கொலுவுக்கு வருகிற விதம்காண்க.

நாரதர்—விருத்தம்,

வேதனும்மனம்தளிக்க விளங்குவெண்ணீறும்பூசி
பாதகன்சிறையில்வைத்த பாலனைசாம்புவதேவன்
சேதியையுரைக்கவேண்டி இருந்தவாபுகையைநோக்கி
நாதனைகாண அன்பாய்நாரதர்வருகின்றாரே.

நாரதர் தரு.

நீண்டசடை முடிந்து
நெற்றியில்வெண்ணீ றணிந்து
தாண்டியே கடைநடந்து
தவமுனி வந்தார்

கைதனில்வீணையும் மேந்தி
காவிகாம்பரம் பூண்டு
கண்டவர்தனை துதிக்கும்
நாரதமாமுனி வந்தார்

செவியில்குழைத் துலங்க
சித்திரக்களபம் வீச
நவநீதமாயன் க்கம்
நாரதர் வந்தார்

பார்த்தகத் தூரியாசன்
பாலனைசிறையில்வைத்த சேதியை
யுரைக்க வேண்டி
சீக்கிரம வந்தார்

கிருஷ்ணன்—விருத்தம்.

நானிலம்மதிக்கவந்த நாரதமுனியேகேளாய்
வானிலந்தன்னைவிட்டு வலக்கையில்வீணையேந்தி
மானிலமன்னர்சூழ்ந்து மருவியசபைக்கிப்போது
தானுமேவந்தசேதி சங்கதியுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

வாரும் நாரதமாமுனியே நீர்நமது சமுகந்தேடிவந்தசமாசாரம்தெரியும்படிசொல்லும் நாரதமுனிவரே.

நாரதர்—தரு.

வந்தசேதிதன்னைக் கேளையா
அரிவாசுதேவா (வந்தசேதி)

வந்தசேதிதன்னைக் கேளும்
சந்திரவம்மிஷத் தூரியன்
தந்தலக்ஷ்மணா தேவிக்கே
மன்னவர்சுயம்சாட்டினான் (வந்தசே)

தேசமன்னர் ஏறிய
தெரியகிருபம் காட்டி
ராசராசரும் வந்து
கவியகொடிநாட்டி தன்னைக்கேட்டு
நம்மிடமைந்தனும் வந்தசேதியறிய

(முடுக்கு) மதித்திடாமலே மாதுலக்ஷ்மணாதேவி
வாடிதவிக்கவே ஓடியெடுக்கவே
இரதத்திலேத்தி பூங்காவைக்கடந்தயே
நாடவும்சேதிவாடவும்கண்டு (வந்தசே)

குருகுலமன்னர் வந்து
கூடிப்பிடித்துக் கொண்டு
கொடிரதகம்பத்திலே கொண்டு
இருக்கிக் கட்டி

(முடுக்கு) கொண்டுபோய்புவனும் கண்டு
தவிக்கவுருகவே மனம்
சிறையிலடைக்க (வந்தசேதி)

நாரதர் வசனம்.

கேளுமையா சுவாமிபகவானே தாங்கள்குமாரனாகியசாம்புவதேவன் துரியோதனன் குமாரத்தியாகிய லக்ஷ்மணாதேவியைபூங்காவனத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது சாம்புவதேவன் யிரதத்திலேயேற்றிபோகவும் துரியோதனன்கண்டு பிடித்துரதகொடிக்கம்பத்தில் கட்டிக்கொண்டுபோய் சிறையிலடைத்தான்அந்தசேதியைதங்களுக்கு தெரிவிக்கும்படி வந்தேனையா சுவாமி.

கிருஷ்ணன் விருத்தம்.

இப்படிக்கிநாரதரும் கூறக்கேட்டு
இருவிழியும்பொறிப்பறக்க கோபமாகி
எப்படிக்கிஎன்மகனை சிறையில்வைப்பான்
எதிரிபலமறியானோ துரியன்தானும்
இப்பொழுதுநானுமே அவ்விடமேயேகி
எமனுலகம்அவனுயிரை யேகச்செய்வேன்
அப்படியாவென்றுசொல்லி கிருஷ்ணதேவர்
ஆக்கிரமித்துசிலவசனம் முரைக்கின்றாரே.

கிஷ்ணன்—தரு.

இத்தனிக்கெருவம் கொண்டானோ
பிடித்திட மைந்தனை
அடைத்திட சிறையில்
எங்கள்வீரியம் கண்டானோ
சத்தம்கேட்ட வுடனே
தனையனைவிட்ட லாச்சி
தடுத்தொரு வார்த்தைகள்
எடுத்துச்சொல்லப் போகுமோ

(முடுக்கு) சகலரு மரியவே
நகரையடிப் பேன்
அகமதி லெண்ணியே
பகையைநான்முடிப்பேன் (இத்தனை)

வல்லமையறிந்த இல்லையோ
பொடிபட கவுறவாள்

படைகளை வளைதக்க
எனக்கு தொல்லையோ
எல்லையில்லவை றென்றாலும்
எதிர்த்துப்போகவர றுண்டோ
இப்படி செய்யவும்
குலயினைபுத்தியைக் கொண்டு

(முடுக்கு) இருக்கியஅவனிட செறுக்கையழிப்பேன்
நெருக்கியபடை எல்லாம்
சரிக்கினிலொழிப்பேன் (இத்தனைக்)

பஞ்சவர்தமைப் பகைத்தவன்
நல்லகொடுமையில் மிகுதியைகெடுமதிகொண்டு
பாதகன்றுதில் மிகுத்தவன்
வஞ்சகனிவ னென்றுமே
வையகமறிந்த நாவ்டு
மதிக்கும் உலகமெய்கும்
அறிக்கஇப்பவே தன்டு

(முடுக்கு) மண்டியே அவனுடன்
சண்டை தொடுப்பேன்
என்டிசை நடுங்கவே
தண்டமெடுப்பேன் (இத்தனை)

தளசேகரத்தை கூட்டுவேன்
எதிர்வந் திடும்
படைகளைகிந்து சித்தாகவே
தடுத்துபோராடி வாட்டுவேன்
அளவில்லாதெடுங் கீர்த்தி
அழியஅதமாக்கு வேன்
அனைசேனைய னெல்லாம்
அல்லிபோட தாக்குவேன்

(முடுக்கு) அரியனை யாவும்
அரியனை கொல்வேன்
தெரியவ வெவரையும்
பதிவுடன்வெல்வேன் (இத்தனை)

கிஷ்ணன்—விருத்தம்,

நீடியஉலகமெய்கும் நிகரில்லாமாயனென்றும்
கொடியவன் அரியன்தன்னை கொஞ்சமும்மதித்திடாமல்
நொடியினிலவனைக்கொல்ல படைதனையெடுக்கவேண்டும்
வடிவானசாம்பவதிதன்னை விரைவுடன்வரச்செய்வாயே.

வசனம்.

கேளும்பிள்ளாய்மாதவி நீண்டயுலகாதியந்தமும்நிகரில்லாமாயனென்றும்பிறகாசிக்கும் தன்மையைகொஞ்சமாவதுளண்ணிப்பாருமல்அரியாதசிறுவனைசிறையில்வைத்திருக்கும் அரியோதிரன்மீது படையெடுத்துபோகவேண்டியதா யிருக்கிறது இந்தசேதியை தெரிவிக்கவேண்டியது அரண்மனையில் இருக்கும் என்தேவியாகிய சாம்புவதியை அழைத்துவாரும் பிள்ளாய் மாதவி.

பொது—வசனம்.

இந்தப்பிறகாரமாக கிஷ்ணமூர்த்தி தேவியாகிய சாம்புவதியம்மன் தன்னாயகனை காணும்படி சபையைநாடி கொலுவுக்கு வருகிற விதம்காண்க.

சாம்புவதி விருத்தம்.

அடவுடன்சகிமார்களோடி அறிவித்தசேதிக்கேட்டு
திடமுடன்எழுந்திருந்து சீர்பணியலங்கரித்து
நடனசல்லாபரூபி நாயகன்தன்னைக்காண
மடமயிலானசாம்புவதி யிதோவருகின்றாளே.

சாம்புவதி-தரு.

வந்தாள் சாம்புவதேவி
ஒய்யாரமாக வாறாள்
சாம்புவதேவிவந்தாள் சாம்புவதேவி
இந்திரதியோர் வணங்க
(முடுக்கு) வாசலதம்மதி நேசமுடன்வர
பாசமிகுத் திட
நேசவலங்காரி (வந்தாள்)

தங்கைசரிகைசேலை மின்ன
இடைவடி வாதரிக்க
ஒட்டியாணம் சோதிதன்னை
செங்கைகடகம் மின்ன
அங்கம்பளப ளென்ன
(முடுக்கு) சிருடனேவெகு நேருடனே
யொளிபேருட னெவரும்
கூறும்ராதியென்ன (வந்தா)

கொத்துமுத்தாக ளாடவே
நல்லகுடிய மாமலர்
கொண்டைவண்டிசை பாடவே
சத்தத்தண்ட கொலுசு
சுத்திக்கலக லென்ன
(முடுக்கு) தாறணிலேவெகு சிரணினன்ன
சிவககாரணிமெச்சிய வாரணியென்ன (வந்தா)

காடிக்காசன்தந்த வஞ்சி
கிறேதமரக்கனிவாய் கிளியெனவே
கொஞ்சிகிறிட மைத்துனனென
கெருடத்துவசக ராஜன்
(முடுக்கு) கேருமுடனெவரும் பாதமுடையவனும்
வானதயுடன்மகவ் சேறியைக்காண (வந்தா)

சாம்புவதி-விருத்தம்.

வந்தசாம்புவதியுமிங்கே மாயனுற்சமுகம்சென்று
சிந்தையில்மகிழ்வியாகி திருவடிதனில்பணிந்து

எந்தனையழைத்தசேதி இன்னதென்றறியவேண்டி
சந்தோஷமாகவேதான் சந்நிருடன்கேட்கின்றாளே

சாம்புவதி—வசனம்.

சரணம் சரணமையா சுவாமிபிராணநாயகரே தேவரீருடைய திருவடிபொற்பாத கமலங்களுக்கு அடியாள் அநேகவந்தனம். அடியாள் அரண்மனையில் இருந்தவென்னை ஏதுகாரியமாக இந்தசபைக்கி வரவழைத்தீர் தெரியும்படி திருவுளம்பற்றி யருளவேண்டும் கர்த்தபமே.

சாம்புவதி தர்க்கம் தரு

நாதாவேணு நீதா
அரி-அரி-பரந் தாமா
சீதாமனோகரனே புத்தன்
சிப்பாதமே யான்சரணம்

(முடுக்கு) சிந்தையி லங்பாக
எந்தனை யழைத்ததை
விந்தையா உரைசெய்வீர்
கந்தாகுருந்தகனே (நாதாவே)

கிஷ்ணன்—தரு.

மதியோ / சாம்பவதியே
பெண்ணை / மயிலே
கருங்குயிலே தாதியேயடு / ரதிபோலே
தலங்கரிக்க / பெருவாய்
(முடுக்கு) சோதியேமாமணி / நீதியே
உன்மகன் சேதி / கேட்டியோ
கோதிலா மணி / (மதியோசா)

சாம்புவதி.

கண்ணே பெக / வண்ணு
ஏவகாமி / ஏகோதரனே
கண்ணே மனாம் / குன்றுமலே
நாதா / கனியோகா
(முடுக்கு) நாட்டியேனக்குமே / காட்டியே
சேதியைகேட்டது / மில்லையோ
வாட்டமுடன் மன்று / (கண்ணு)

கிஷ்ணன்.

அரியன்பெண்ணை / பரிவாயோடி
அடுக்காமகன் / எடுக்க
பெரியமன்னர்தெரிக்குவந்து / பிடித்தார்
சிறையடைக் / தார்
(முடுக்கு) போதவாகவே / நாரதர்வந்துமே
சிறது / கூறவே
போரதுசெய்வேன் / (அரியன்)

சாம்புவதி—கொச்சகம்.

பாலர்பகங்கிளியோபஞ்சவர்ண ரஞ்சிதமே
மேலாதவம்புரிந்து வீரியனைப்பெற்றெடுத்தேன்
கோலாகாலம்கடத்தி கொற்றவரும்பற்றியுன்னை
சிலாசிறையில்வைக்கவிலஞ்செய்ததோ என்றுரைப்பேன்.

வசனம்.

அய்யோ என் செல்வக் கண்மணியே உன்னையநேகமாக தபம் செய்து பெற்றுவளர்த்தேனே பாவியாகிய துரியோதனனெவ்விதமாக அடித்து சிறையில்வைத்தானோ இனியென்ன செய்குவேனப்பா என்குமாரசெல்வமே.

சாம்புவதி புலப்பல் தரு.

பாசமாகவே / பெற்றுவளர்த்த
பாவிநான் / தவிக்க
மனம் / பதைக்க
தேசம் / நகைக்க
பாலனே / திவ்வியலோலனே
எந்தன்சீலனே / என்னவேலைகள்செய்தாயோ
கவுறவக்குல / துரியன்
பெண்ணைகண்டுநீ / எடுக்க
உடன்கடுக்க / மனம்பதைக்க
கட்டவோபாலா / இட்டவோ
என்னவென்று / கோஷ்டர்கள்
செய்தாயோடா / மகனே
இந்தவயதில / சிறையிருக்கவும்
எழுதின / விதியோ
யிதுசதியோ / நல்கைதியோ மகனே
எப்படி / உனக்கிப்படிவா
ஒப்பில்லா / பாலா
அப்பனே என்செய்வேன் / (பாசமாக)

வையகத்திலே / வேண்டிய
பெண்கள் / மகனே
இல்லையோவென்று / தொல்லையோ
குறைவில்லையோ / மகனே
மைந்தனேவெகு / சிந்தனை
இப்போவந்ததே என்செய்வேன் / (பாசமாக)

கிஷ்ணன்-விருத்தம்.

மைந்தனைக்குறித்து சாம்புவதியே நீபுலம்பவேண்டாம்
எந்தனைமதித்திடாமல்பிடர்செய்த துரியன்றனை
அந்தகன்பதியேசேர்ந்து அழகுள்ளமைந்தன்
சிந்தையும்மகிழச்செய்து சீக்கிரமழைக்குவேனே.

வசனம்,

கேளும்பெண்ணே சாம்புவதியே மைத்துனைக் குறித்து விசனப்படவேண்டாம் என்னையுமறியாமல் யிடர்செய்த துரியன்தன்னை அதம் செய்து புத்திரனை இட்டுக் கொண்டு வருகிறேன் எனக்கு விடைதந்து அனுப்பிவிட்டு நீர் அரண்மனைசேரும் பெண்மணி பிராணநாயகி.

சாம்புவதிக்கும் கிஷ்டனுக்கும் தர்க்கம்.

சாம்புவதி-தரு,

தேவா இதானன்று — நீதியோ
திருமகனை எடுக்க — (தேவா)

மேலாவீரியமே — கொண்டு
வீண்பழி — பேசலாமோ

(முடிக்கு) விடுத்திடும் — காணுமே
படுத்துமே — பவர்களோ
யெடுத்துமே — நலம்
படித்தியே வருகிறேன் — (தேவா இதா)

கிஷ்டன்,

மானே நீ — பேசலாகுமோ
அந்தகபடவஞ்சகன்முன்னே — (மாதே நீ)
ஏதேனு நல்லமொழியெடுத்து — சொன்னபோதிலும்

(முடிக்கு) இணக்கமறியா மன்னன் — வணக்கப்படுவதுண்டோ
பிணக்கென்று — நாயிவாலை
குணக்கெடுக்கப்போமோ — (மாதே நீ)

சாம்புவதி.

ராஜாவைக் — கண்டுமே
மணமிருக்கவே வரவைப்பேசி — (ராஜா)
தேசமாளியமன்னன் — சிறுமீட்டி நான் வந்தாலே

(முடிக்கு) சித்தமகிழ்ந்துமே — ஒத்துமை மிகுந்திருப்பது
மெத்தநலமல்லவோ — சாந்தமேயாகும் (ராஜா)

கிஷ்டன்,

பாவிமனமகல்லடி — கனவஞ்சகத்துரியன் (மானே)
நாமே சித்தமளிக்கொண்டு — நதிக்கியுடைக்காயலே

(முடிக்கு) சகுனியாண்டோ — போடி
பகநம் — வசனத்தாலே
அகுனாவனைக்கவே — சகலருமறியவே (மானே)

சாம்புவதி-விருத்தம்,

சரியமேலியரேநீருங் கங்கோபமாகச்சென்று
துரியன்மேல்சண்டைசெய்தால் செகத்துள்ளோர்
நகைப்பார்சொன்னேன் மருமகன்தனையடுத்துவசனமுரை
த்துவாசொல்லிஅருமைபுத்திரன் தன்னையழைத்துநான்வருகின்றேன்.

வசனம்.

கேளும் எனதுபிராணநாயகரே தேவரீர், மருகன்பேரில போருக்குபோவது சரியில்லை உலகத்து பழிப்பாகும் ஆகையால துரியராசனை யடுத்து அவருக்கு வேண்டிய புத்திமதிகளைச் சொல்லி மகனைசிறைமீட்டுக் கொண்டு வருகிறேன் விடைகொடுத்து அனுப்பியும் பிராண நாயகரே,

கிஷ்டன் வசனம்,

அப்படியே உன்மனதுபோலவே போய்வாரும் பிராணநாயகி.

பொது-வசனம்,

இந்தப் பிரகாரம் சாம்புவதி விடைபெற்றுக் கொண்டு தாதிமார் புடைசூழ பல்லக்கில் யேறிக்கொண்டு அஸ்தினாபுரிக்கு வருகிற விதங் காண்க.

சாம்புவதி-தரு.

அச்சுதன் — மனமகிழ்ந்து
அன்பாய் — விடைகொடுக்க
உச்சிதசாம்புவதியம்மன் — உத்தமிவந்தாள்
சித்தமகிழ்க்கலங்கி — செல்வனாலே
மனம்தயங்கிறத்தின — சிவிகையேறிசாம்புவதி
நாயகி — தானடந்தாள்
பட்டணமும்கடந்துநலல — பாரவனங்கடந்து
நட்டனையாத்துரியன் — மகாராசன்
மனதரியஅஸ்தினா — புரியைக்கண்டு
அம்மன் அழகு — சிவிகைவிட்டு
விஸ்தாரமாக — கொலுகண்டு
மெல்லியுந் — தானடந்தாள்

சூரியன் வணக்கம்.

விருத்தம்,

பூமியோர்புகழும் புண்ணியவதியே
சேமியேகரு கிருபனும்மளித்த
மாமியுந்தன்மலரடி பாதம்தா
னிங்கேவந்த சங்கதியுரைப்பீர்.

வசனம்.

சரணம் சரணம் மாமியே இப்போது நீர்வந்த சங்கதியை சொல்லும் மாமியே.

சாம்புவதி தர்க்கம் தரு.

திங்கள்குலமால்மருகா நீதனைகெம்பீரனே
தேசனே விசுவாசனே
நீமோகரூசனே நீவாழ்குவாய்
எங்கள்குலம் வேறுயெண்ணி
இச்சைவைத்த தாகுமோ

யேகனேவைபோகனே வையிபோகனேஞன்
ஞேகமன 24 தாகுமோ (திங்கள்)

சூரியன்,

மங்களாத்தவாறகை வாசினிபிரகாசினி
வாடிபலைநாடிவற கோடிதபம்செய்தேனே
உங்கள்குலபுத்திதன்னை உதவந்தாகுமோ
யோசனைசெய் நேசனிந்தமோசஞ்
செய்யப்போகுமோ (மங்களா)

சாம்புவதி.

பிள்ளையதுசெய்தகுற்றம் பேசவேகூசவே
பேதமாயன்னிதமாக வார்த்தைசெய்யலாகுமோ
உள்ளமிகவாடிநொந்தேன் ஓடியுன்னைத்தேடியே
உந்தனுக்குறவாகாது மைந்தனை
சிறைநீக்குவாய் (பிள்ளையது)

சூரியன்.

சொல்லவந்தாய் நல்லவார்த்தை
துஷ்டமகன்மீறி விஷ்டமாய்
துஷ்டனைத்தெண்டிளை செய்யாமல்
கொண்டுசிறை விடுவனோ
அலலலாகிவாட வேண்டாம்
அப்புறஞ்சே ரிப்பவே
அந்தமாயவன்வந்து சமர்தந்த
போதிலும்விடுவேனே (சொல்ல)

சூரியன்-விருத்தம்,

நல்லயோசனைநீசொன்னாய் ராச்சியம்நடுங்குமெந்தன்
வல்லமைதெரிந்திருந்தும் மதியாமல்இங்குவந்து
செல்வியைத்திருடிச்சென்ற திருடனைசிறையில்வைத்தேன்,
மல்லுசெய்பாமனுக்கே வந்தாலும்விடமாட்டேன்.

சூரியன்—வசனம்.

சேனும் ஏனது மாமியாரே இந்த அவனி 56-தேசமும் என்பே
ரைச் சொன்னால் நடுங்கும் படியான அதிகாரம் தெரிந்திருந்தும் எவ்
வளவும் பயமில்லாமல் இவ்விடம் வந்து என் குமாரத்தியை திருடிக்
கொண்டுபோன துன்மார்க்கனை ஒருபோதும் விடமாட்டேன் மாமியே.

சாம்புவதி தர்க்கம் தரு.

மருகனே என்மீதில் வர்மம்வையாதே
அருமைஎன்புத்திரனை அனுப்புவாய்நீயே (மருகனே)

சூரியன்.

அனுப்பமாட்டேனனும் சூதுகொண்டபயலை
நினைப்பைமறந்து சிந்திலாதேபோவாய் (அனுப்ப)

சாம்புவதி.

போவாயென்றுமே பிடிவாதம்
போசாதேமேவாதே வார்த்தைகள்
வீண்பழிவந்திடும் (போவாஎன்று)

சூரியன்,

பழிவந்தாலுங்களை பண்ணுமென்றுன்னுறாய்
அழிவதுநீங்களே அறிந்துபோமாமி (பழிவந்)

சாம்புவதி,

மாமிஎன்றுசொல்லி வணக்கமும்பேசியே
பூமிசிரிக்கும்படி பேரைவைத்தாய்நீயும் (மாமிஎன்று)

சூரியன்,

சிரிக்கும்படிக்கே செய்தான்
கிருஷ்ணருக்குப் பெத்தபிள்ளை
நரிக்கிப்போடுவேலிப்போ ஞாயமாபோவாய் (சிரிச்)

சாம்புவதி.

போவேன்மருகனேயின்றால் வருவதைநீயே
அனுபவிப்பாய் பேசினாய்போறேன் (போவே)

சாம்புவதி விருத்தம்,

கடுங்கோபமாக என்னைக்கடினமாகச் சொல்லவந்தாய்
அடும்போரே செய்வேனென்று ஆரம்பித்திருக்கிறாய்நீ
கெடும்பழி சேருமென்று கேசவன்றனை நிறுத்தி
கடம்கொண்டெங்கு சொன்னேன் சரிபோனபடி செய்வாயே,

வசனம்,

கேளும்மருகனே உனதுமாமனார் இந்த செதியைக் கேழ்விப்பட்டு உன்னுடன் எதிர்த்து சமர் செய்யும்படி கோபத்தோடு பயணப்பட்டார் அவரைநான் நிறுத்திவிட்டு உன்னைசமாதானப்படுத்தி சிறைமீட்கலாமென்று எண்ணிவந்தேன் இனி உனக்குசம்மதம் தானு அதுபோலவே நடந்துக் கொள்ளும் நான்போய்வருகிறேன் மருகனே,

பொது-வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாக சாம்புவ தேவியம்மன் துரியோதனன் இடம் சென்று அனேக புத்திமதிகளை சொல்லியும் மகளைசிறைவிடாமல் கோபத்துடன் திரும்பிவருகிறபோது திருதராஷ்டமகாராஜன் சபாவாசிய கொலுவுக்கு வருகிறவிதம்காண்க,

திருதராஷ்டதன் விருத்தம்.

தரியனும்மனதுவெட்கி துயருழும் தன்னைநீக்கி
பரிவுடன்தக்கைதானபகைவரும் வருகுப்போது
தரிசுட்னெழுந்திருந்து திருதராட்டிரனுமப்போ
கரிபரிசேனைசூழ கடிதியேவருகின்றனே,

திருதராஷ்டதன் — தரு,

திருதராட்சதராசன் — வந்தனரே
சபை — நடிக்க (திருத)
விருதுவீரியவேந்தர் — நெருங்கிட
சிறுதுகாவல — சிருபுறம்வர (திருத)
நீண்டமாமுடி — சொலித்திடவே
தாண்டியகடங்தேவர் — களிக்கவே (திருத)
முத்துமாமணிகுடை — பிடிக்கவே
செதைனதிர் — கொடுக்கவே (திருத)
சண்டஅண்டர்கள் — திடுக்கிட்டேங்கிடவே
கண்டாமணி — கீதம்பாடவே (திருத)

சாம்புவதி-விருத்தம்.

துய்யமாமகுடம் துரைசேகரனே
மெய்யிறைவிக்தமேதினியாளும் பெரியவராசே
பொன்னடிவணங்கும் அய்யாவுந்தன்
அடியினைசரணம்,

வசனம.

கஞ்சமாமுனியாகிய அய்யா உமது பாதாரவிந்த கமலங்களும் அடியாள் தீர்கவந்தனம் வந்தனம்மையயாசுவாமி,

திருதராஷ்டதன் வசனம்.

நீயாரம்மாமகாரூபியா இருப்பாய் எழுந்திரு அம்மா,

சாம்புவதி — தரு — தர்க்கம்.

அய்யாஎனக்கொரு — மகளாச்சே
அய்யா அவளுக்சிறையிருக்க — விதியாச்சே
துய்யனேஎங்கள் — கொடியாச்சே
நீயும்சொல்லிவிட — வொண்ணுதோசிசுவாச்சே
(முடுக்கு) சோதகமென்னு — பாதகமோ
மனம்சாதகமாயிது — பாதகமாச்சே (அய்யா)

திருதராஷ்டதன் — தரு,

என்னசொன்னையடி — போடி
என்றும்நகைக்க — ங்கினைத்தேடி
முன்னுன்விதியோ — மனம்வாடி
மொழியபங்கவரையை — மூடி
மோசமும் — கொண்டுமே
மெச்சியிருக்கவும் — நேசமும் கொண்டுமே
போசவந்தாயோடி — (என்ன)

சாம்புவதி,

தெரியாமல் — பின்புசெய்தால்
கிட்டியடித்து — வைதால்
பெரியோர்க் — கழகாமோ
பெருமைதுயர்கள் — [illegible]மோ

(முடுக்கு) பெரியவரிப்படி குறவரியாமலே
நெறிமுறை தப்பியே சிறைவைக்கலாமோ (தெரியாமல்)

திருதராஷ்டிரன்,

பாவிமகனைவிடுத்து நாங்கள்
பங்கமடையகுடி கெடுத்து
ஆவிவாடி இருக்க
அரும்சிறை விடவந்தாய்
அற்பமோகட எப்படிபேசுறாய்
இப்படியென்று செப்பிட
வேண்டாம் (பாவிமக)

திருதராஷ்டிரன் வசனம்,

அம்மா சாம்புவதியே எங்கள் சந்திரகுலத்திற்கு வீணய்வரும்படியாக ஒருவிதலத்தினி பையன் அச்சம் பயமில்லாமல் இப்படிப் பட்ட காரியம் செய்தவனை அப்பவே உயிர்சேதம் செய்யவேண்டும் அப்படி செய்யாமல் சிறையில்வைத்தது பிசகு அவனைவிடுவதாவது நீங்கள் இட்டுக்கொண்டு போவதாவது ஒருபோதும விடமாட்டேன் அப்புறம் நடவும் சாம்புவதியே,

சாம்புவதி விருத்தம்,

கொடியரவமதனைப்படைத்தோன் தன்னைக்கேட்டு
வடிவுடையசாம்புவதிமனதுநொந்து கொடியிடையாள்
துவாரகைகோவில்சென்று அடியிணையிலதான்பணிந்து
நடந்ததெல்லாம்அப்போது மாயருக்குஅறிவிப்பாளே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சாம்புவ தேவியானவள் துரியோதனன் திருதராஷ்டிரனிடத்திலே அநேகமசொல்லியும் கேளாமல் போய்விட்டபடியினால் இவ்வளவுக்கு தகுந்த மரியாதை செய்தால்தான் விடுவாரென்று துவாரகைக்குவந்து பிராணநாயகனைக் கண்டு சொல்லுகிறவிதம் எப்படியென்றால்,

சாம்புவதி-விருத்தம்,

நல்லவார்த்தை அனேகங்காண் சொல்லி கேட்டிடாமல
வல்லவர்சீருபோமுமகன் தன்னை சிறையிலவைத்து

புலவரிவாளர்தம்மை போர்செய்துமகனைமீட்டிடு
வல்லமையரித்துவாரும் மலரடிவணங்கினேனே.

வசனம்.

கேளும் எனது பிராணநாயகரே தேவரீர் அடியாளிடத்தில் சொன்னசேதியெல்லாம் அவ்விடம்போய் அவர்கள் இடத்தில் அநேகவிதமான புத்திசொல்லியும் கேளாமல் மகனை விடமாட்டேனென்று கண்டுதெரிந்து பேசிவிட்டான் ஆகையால் துஷ்டனுக்கு சிக்ஷை பரிபாலனமென்பது போலே தேவரீர்சென்று அவர்களை சிக்ஷைசெய்து மகனைசிறை மீட்டுக்கொண்டு வாரும் பிராணநாயகரே.

கிருஷ்ணன்-விருத்தம்,

ஆற்சொல்லும்கேழ்க்கமாட்டான் அக்கிரமதுரியதானும்
போர்செய்துமடிக்காவிட்டால் புவிதனில்கொடும்பதனுடோ
நீர்சொல் அம்மரியவேண்டும் ஓடிமாதவனேநீயும்
சீர்பெருந்தமையன் தன்னை சடுதியிலழைத்துவாரும்,

வசனம்,

கேளும் பெண்ணே சாம்புவதி அந்த துரியன் நல்லமாதாக சொன்னபோதிலும் மகனை விடமாட்டான் அது எப்படியென்றால் புலியானது தன் உயிர் போகிறவரைக்கும் இரும்பும் கொடுக்க மாட்டாது அதுபோலே கவுரவனை அடம்செய்து புத்திரனை மீட்டுக்கொண்டு வருகிறேன் நீர் அரண்மனைக்குப் போய் சேரும் பெண்ணே பிராணநாயகி.

வசனம்,

கேளும் மாதவா உன் தமையன் பலராமரை நான் அழைத்தேனென்று அதிசீக்கிரத்தில் அழைத்துவாரும் மாதவா.

பொது-வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாக பலராமர் போனவுடனே கொலுவுக்கு வருகிறார்.

பலராமர் விருத்தம்,

தேசமன்னர்கள் துதிக்க திருமுடியலங்கரித்து
நேசமாம் அமரர்வாழ்த்த நிகரில்லாப்புகழ்பெற்றபிரான்
வாசவன்மனங்களித்து வரும்படி சொன்னசேதி
பாசமாய்பரியவேண்டி பலராமரும்வருகின்றாரே.

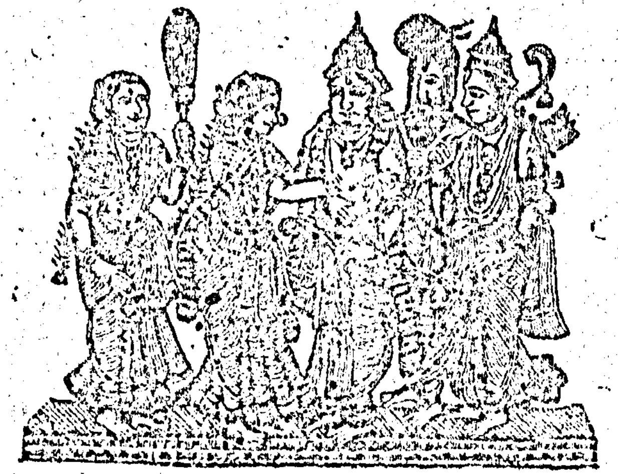

பலருமர் தரு.

தேவர்ப்பலருமர் வந்தனரே
வெகுஉச்சித மாகவே (தேவர்)

தேவரும் நடுநடுங்க
காவலர்மனம் ஒடுங்க

(முடுக்கு) நிறமிகுந்திடும் படைகளேந்தியே
கொடிமிகுத்திட முடிசொலித்திட. (தேவர்பல)

பேரிகைமுரசு பாடவே
டுடுடுடென்றுவீரரும் நீருமாடவே
தாரசின்னம்பூரி டங்கா
தவண்டைமல்லாரி போட

(முடுக்கு) சண்டமாருதம் பயந்துவாடவே
கண்டபேர்களும் கலங்கியோடவே (தேவர்பலருமர்)

சங்குமுரசொலிகள் பாடவே
தம்புருவீணைமங்கள மாதர்களாடவே
அங்கமணிப் பூஷணங்கள்
சோதிப்பளப ளென்ன

(முடுக்கு) ஜூறஜூருமாழி மிஞ்சியே
பாரிலதிபுதி நிரணிய (தேவர்)
தண்டயம்பளப் ளென்னவே

காவிலவிந்த வெண்டயம்கலகலென்னவே
குண்டலம் செவியிலாட
கோதையர் களித்துபாட

(முடுக்கு) குத்தமகத்திடும் உத்தமதம்பியும
பத்திமிஞ்சியே சித்தமரியவே

பொது-வசனம்.

இப்படியாகவந்த பலருமரை ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் பணிந்து சொல்லுகிற விதம்காண்க.

கிஷ்ணன்-தரு-தர்க்கம்.

அண்ணாஉன்பாதம சருணம்
திரியோதனன்மகளை அரிக்குலத்தருணம்
குணமுடனேறதத்தில் கொண்டுவரவேகண்டு

(முடுக்கு) கொத்தசாம்புவனை பத்திறைமயில்வைக்க
சத்துருக்களை நாம்
வெற்றி பெறவேண்டும் (அண்ணா)

பலருமர்-தரு.

பதருதே தம்பிகேளடா
படைஎடுத்திட அவன்மேல்
பதைக்காதே மனம்தளடா
அதினாலேபழிப்பாவம் அபகீர்த்திநமக்காகும்

(முடுக்கு) அடுத்துமே ஒருமொழிவிடுத்துமே வருகிறேன்
தடுத்தொரு வார்த்தையும்
எடுத்துச் சொல்வானே (பதருதே)

கிஷ்ணன்.

சாம்புவதியை விடுத்தேன்
பரிதாபவசனம் தந்தநெல்லாந்தடுத்தான்
வியபுகள்மிகப்பேசி விட்டமாட்டேனென்றுரைக்க

(முடுக்கு) வெருத்துமே பவள்வந்து
வருத்தமுடனேசொன்ன கருத்தைமகிழ்ந்துமே
பொருத்திடு வானே (சாம்புவதியை)

கோபம்பொல்லாது பாறடா
நாமகொண்டும் கொடுந்திருக்க
கொற்றவனை நாறடா
பாவம்வரும்உலகில்பழிக்கிய பகையாகாது

(முடுக்கு) பாரும்மானைக்கு விட்டாருமலைக்கவே
கூறுமகனை சிறைமீட்டி
சிறடன் வருகிறேன் (கோபம்)

பலருமர்-வசனம்.

கேளும் தம்பி கிஷ்ணமூர்த்தியே அர்த்தநிரியோர்தனனுக்கும் நமக்கும் கொண்டு குடித்திருக்கிற காரியமெல்லாமறுத்து சண்டைக்குப் போகிறது சரியல்ல உலகத்தார் பழிப்பார்கள் ஆனபடியால் நான்போய் அவனுக்கு தகுந்தபுத்திமதிகளைச் சொல்லி எப்படியாவது நமதுகுமாரன் சாம்புவதேவனை சிறைமீட்டி வருகிறேன் விடைகொடுத்து அனுப்பும் தம்பியே.

கிஷ்ணன்-வசனம்.

கேளும் எனதுதமையனாரே தாங்கள்மனதுபோலே உத்திரவளித்தேன்போய் வாரும் தமையனாரே.

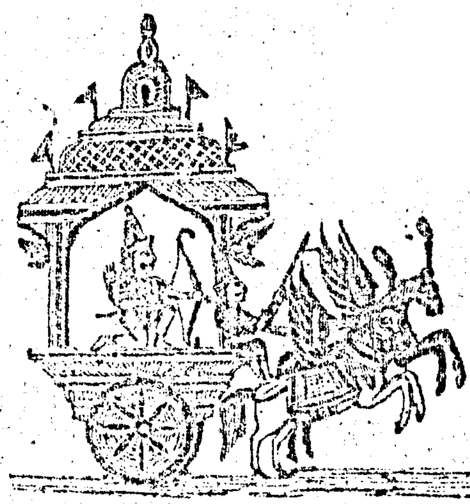

பலராமர்விருத்தம்.

தம்பியுடனேதனிலே சொல்லுபெற்று
தனிவாகனமேறி துவாரகைவிட்டு
கெம்பீரமுடனே அம்பு கெதையும்சேர்ந்து
கெற்சித்து ஆக்கிரித்து வேகமாக

வம்பகந்தநிரியனிடம் சென்றுபெற்றதன்
மகனைவிடுவான் றுரைப்பேன் தடங்கள்சொன்றால்
கொப்பெனவேநூற்றொருவர் தன்னையானும்
கொல்லுவேனென்றுசொல்லிவருகின்றாரே.

பலருமர்-தரு.

அந்தநிரியன் ளிடத்திலேயி
அறிந்துவரு கிறேன்
சேதியெல்லாம் தெரிந்துவருகிறேன்
அருமைத்தம்பியைபோலும் பொருமென்றுமீறிநடந்தார்
மன்னபன்னனும்பாலனென்று மதிப்பில்லையலே
தனக்கொருளதிப்பில்லாயலே மகன்மகனை அடக்கி
சிறையில்மகிழ்ச்சிக் கொண்டானே
சத்தயகேட்டவுடனே மகனேவிட்டாலாச்சது
அவன்தலைபட்டால் போச்சது
தங்கள்தளங்களையெல்லாம் இடித்துகெங்கையில்விடுப்பேன்
கொடியப்பாவி நிரியனென்று
யாருமறிந்திட இந்தஉலகோரும தெரிந்திட
அவனடத்தைதைகாட்டுவானே நல்லசாகட்டும்

நிரியோதனன்விருத்தம்.

கடுங்கோபமுடனே பலபத்திராமன்
கண்டுமிகநிரியனிட சமுகமேக
அடங்காதமகிட்சியுடன் நிரியபூபன்
யன்புடனேதானெழுந்து எதிரேயோடி
நெடுங்காலமாச்சது நீயிங்கேவந்து
நேர்மையுடன்மாமா நீவாருமென்று
வணங்காதமுடிபடைத்த மன்னன்தானும்
மலர்பாதங்களில்வணங்கி யுரைக்கின்றானே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக நிரியபூபன் பலருமனை வணங்கி சொல்லுகிற விதங்காண்க

நிரியன்-தரு-தர்க்கம்.

மாமாவந்த [illegible] பாதமேகருணம
மனமேகன [illegible] இனமெல்லாமகாமேரா

ஷேமமாய்வந்ததைஉண்மையா சொல்லும்பெரிதா
நீதியேபதியேஉத்தண்மை யதைச்சொல்லும்பெரிதா (மாமா)

பலராமர். தரு.

காமசந்திரனேவாழிசுநமோ உறவோசிறைவைக்கநீதமோ
காமாதுயோதுயாரும் நலமோபிலமோ
கொள்ளுநகுலம் வேறுக்கூறும் (காமசந்தி)

துரியன்.

அரிதாளொருமகளாச்சே அடவேபடனேதாயர்குலப்போச்சே
சரிதானுடமதி...ரும் வீரம்சதமோமதமோ
மிந்தவிதம் செய்யக்கூடும் (அரிதாஸ்)

பலராமன்,

தெரியாதசிறுபிள்ளையாரும் யவனேதிடமாவடமா
சிறைவிடகேடுனேறும் பரிவாகஅவனைநீவிடுவாயந்தபடியே
நடவாவிட்டால்குலம்கெட்டுப் போவாய் (தெரியா)

துரியோதிரன்-விருத்தம்,

எங்கள்குலம்தன்னிலே பிறப்பதென்று
எதிர்குலத்திற்குந்தியைக் கொண்டபின்பு
தங்களுக்குடைமையெல்லாம் தந்தபோது
சரியாக்கிகொண்டுவந்த தன்மையிப்போ
மங்களமாம்பாம்புக்கு பால்வார்த்து
வளர்த்துவைத்தவிதமாக நீங்களிப்போ
அங்கமெலாவங்கசட்டத்தப் பெண்ணைகொண்டீர்
அவனைசிறைவிடுவதில்லை போகுவீரே.

வசனம்.

கேளும்மாமா குருகுலத்தில் பிறப்பானே யாதவகுலத்தில் உதித்து பவனிவிடைக்கி காத்திருந்து உங்களிடத்தில் குந்திதேவியை பாண்டுமகாராஜனுக்கு கொண்டபின்பு தங்களுக்குரிய விதமானசிங்காதனம் மணிமகுடம் செங்கோல்முதலான ராஜவிருதுகளை தந்துமேன்மைப்படுத்தி எங்கள் பெரியவர்கள் சரியாக்கிகொண்டார்கள் அது இப்போது எப்படி இருக்குதென்றால் பாம்புக்கு பால் வார்த்து வளர்த்து வந்தது

போலே எங்களைகெடுத்துவிட்டீர்கள் நான்சிறைவைத்து இருக்கும் சம்புவை தேவனை விடமாட்டோம் இந்த சேதியை தம்பிக்கி தெரியப்படுத்தும் பலராமரே,

30

பலராமர்—தரு.

மண்டலாதிபதி மதிகுலமெல்லாம
மதித்துபேசுறாய்வீணாய்த் துதித்துவீசுறாய்
லனையன்வீட்டில்பெண் கொண்டதென்று
பாட்டன்தங்கை இதுமதமோ
வீறப்சதமோஎந்தன் சுதனைவிடடா
சம்மாசுதனை விடடா (மண்டலாதி)

துரியன்,

அங்கம்வாடவே எங்களுக்கித்தபங்கம்வந்திட
நாங்கள்மயங்கி நொந்திட
அரித்திருந்துமே எறிந்துபேசுநீர்
அவனைவிடுவேனோஅம்மா அவனைவிடுவேனோ
அறமோபேசவுறமோ வெகுதிறமாபேசாதே
போம்போம் திறமாபேசாதே (அங்கம்)

பலராமர்.

யாகபாத்திரம்தீண்டிய நாயை
அடிப்பதுபோல பதின்பல்லைஉடைப்பதுபோலே
அடிக்கடிக்கி தெண்டிக்காவிட்டால்
அச்சம்கெருமே அடடா
அச்சம்கெருமே அடடா
சிறைவிடடா துன்பம்படமாட்டாய்
சேதியேறியாமல் பேசாதே (யாகபாத)

துரியன்,

இவனுக்காக பரிந்துசண்டைக்கி
எவர்க்காகவந்தாலும் தேவர்எதிர்த்துநின்றாலும்
இளப்பமாகிய நான்விடுவேனோ
இதையறிந்தமட்டும் பிரிவலைவிடுவீர்
நட்டும்பேசுவேகலம் போகவேசொன்னேன் (இவனுக்)

பலராமர்-விருத்தம்,

தம்பியுந்தர்மனென்று சபையினிற்பாரிசாதம்
யின்பமாயனுபவித்து இருகிலம்வணங்கவந்த
தெம்பையுமறிந்திடாமல் சிறைவிடமாட்டேனென்று
வம்பனேயிதினுனக்கு வருங்கெதியறிகிலேனே

வசனம்.

கேளும் துரியோதனா தர்மனென்னும் சபையிலிருந்து திருப்பாற்கடலில் பிறந்த பாரிசாத கற்பகத்தருவையும் பூமியிலேகொண்டுவந்து அனுபவித்திருக்கிறோம் அதுவுமல்லாமல் ஆகாயம் பூமியிலுள்ள மகாத்துமாக்கள் வணங்கும்படியான திருவடியையுடைய தேவதாயோக்கியம் பெற்றிருக்கும் என் தம்பியாகிய கிஷ்ணனையும் என்னையும் பாராமல் போனப் படியினாலே வருங்கெதியை அனுபவியும் துரியோதனா மகாராசனே நான்போய் வருகிறேன்.

பலராமர்-வசனம்.

இப்படியாக பலராமர் துரியோதனனை இகழ்ந்துபேசிவிட்டு திருதருஷ்டதனைப்பார்த்து சொல்லுகிறவிதம் காண்க.

பலராமர்-தரு-தர்க்கம்.

மோகா இதனான்று	மோசம்
உமக்குசரணம	வெகுதேசம்
ஆகாதகாரியம்	மகன்செய்யலாகுமோ
அறியாதபாலனை	சிறைவைக்ககூடுமோ (மோகா)

திருதருஷ்டதன் தரு தர்க்கம்,

ராமாஎன்குலம்	கெட்டுப்போச்சே
யிப்போநாங்கள்	தலைக்குனியலாச்சே
ஏமாந்திருப்போமென்று	வந்தயோகமடைக்கட்டு
இனிமேல்உங்களுறவுபோனாலும்	போகட்டும் (ராமா)

பலராமன்,

பொல்லாதவன்	எந்தன்தம்பிகோபம்
பொறுத்தான்	சொல்
தம்பிசொல்லாமல்	சொன்னேனே
மகனுக்குவெகுபுத்தி	இல்லாது

தூர்வென்றான்	வந்தேன்
அதையைப்பத்தி	(பொல்லாதவ)

திருதருஷ்டதன்.

மாயாவினோதன்வந்தாலும்	வல்லமையுதவியால்மேலும்
ஆயரெல்லாம்கூடி	தடிக்கொண்டடித்தாலும்
அதற்கஞ்சி	சிறைவிடமாட்டேன்
ஒருக்காலும்	(மாயா)

பலராமர்-விருத்தம்,

இட்டமில்லாபேசாமல் விதையுரைக்க
ஏற்காமல்இருநாம்பை படைத்திருக்க
துட்டருக்குசிக்ஷைபரிபாலனமாம்பெரியோராகும்
துரிதமுடன்தம்பியுடன் தானடந்து
பக்ஷமுடன்படையெடுத்து வாராவிட்டால்
பாறசிறைமகனைவிட மாட்டானப்பா
சஷ்டமதுவந்தடைய கவுரவர்க்கு
காலமிது உன்கருத்தை சொல்லுவாயே.

பலராமன் வசனம்.

கேளும் தம்பிகிஷ்ணமூர்த்தியே உனது இஷ்டவிரோதமாகத்தென்று அநேகவிதமான நன்மையான வசனங்களை எடுத்துச்சொல்லியும் கௌரவர்க்கு துஷ்டனுக்கு சிக்ஷைபரிபாலனமென்பதுபோலேதிரும்பிவந்துவிட்டேன் அந்த துரியோதனனுக்குநன்றுபொல்லாதகாலமோதெரியாதுநல்லவசனங்கள் சொல்லியும்கேளாமல்மகனைசிறைவிடமாட்டேனென்று பிடிவாதம் செய்துவிட்டான் இனிஉன்கருத்துபோலவே நடத்தும் தம்பிகிஷ்ணமூர்த்தியே.

கிஷ்ணன் விருத்தம்,

கண்டுமொழிதமயனுமே கூறக்கேட்டு
காலருத்திரனைப்போல கன்சிவந்து
தண்டுடனேசிலைவாளும் சூலமேந்தி
சதுரங்கபடையுடனே ரதத்திலேற்றி

கொண்டலிடிபோலே முரசபேரியாட
குருகுலத்துடன்றோடே அழிப்பேனென்று
சண்டைசெய்ய அஸ்தினாபுரியைநாடி
சமயமுடன்சமூற்புரிய வருகின்றானே,

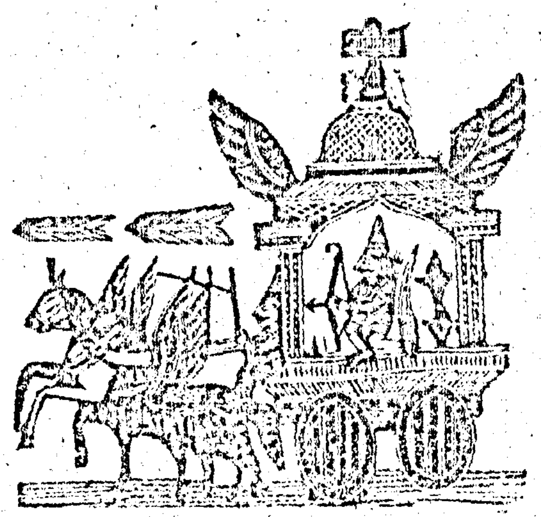

கிஷ்டன் சண்டைக்கி போகிற தரு.

சண்டைக்கிடப்போம் — வாருங்கோள்
சல்லாதகஜதுரகபதாதிக — ளுடனே (சண்டை

சண்டைக்கிடப்போம் — வாரும்
தனியுக்கிறசேனை — மன்னா
அண்டரண்டம் — காணடுங்க
அதிரவே — முரசபேரி (சண்டை)

(முடுக்கு) அரியதுரியபதியவன் — மனந்துடிக்கதெரிய
அரசர்வந்துவிருதுகள் — பிடிக்க
அஸ்தினாபுரியை — யழிப்பேன்கல்ல
அதிவிதமாகிய — கதிரொளியணிமுடிய
அறைக்கொடியை — அறுப்பேன் கல்தி
யடையமன்னர்கலங்கிப் — பயந்தோடவே

அஸ்திரம்தன்னைப் — பூட்டி
அரிந்தநாளுமே — சாட
(முடுக்கு) அண்டரண்ட — நவகண்டம்நடுங்கவே
எண்டிசைமுரசரும் — கண்டுமேவணங்க (சண்டைக்கி)
சித்திரரதத்திலேற்றியே — நல்லதிடமுடன்
படைகளை — அடவடவாக
ஜெயம்ஜெயமென்று — கூறியே
சற்றிதுமஅணியணியா — வரைகள்மகிழ்ந்துநாட
சத்தியவாசகர்தேவர் — தவமுனிவோர்க்கொண்டாட
(முடுக்கு) தாறசின்னமுடன் — பூரிபேரிகை
ஆறபாறமுடன் — வீதியவீதி (சண்டைக்கி)
செருவாகைப் — படைத்தானே
சிறுவனைப்பிடித்தவன் — துரிதமாசிறையில்
கெம்பீரமா — யடைத்தானே
அரிவேநவனுமென்று — அவனிக்கறிகத்தானே
அரிவும்பதிலில்லாமல் — மதிக்கெட்டினமேதோ
(முடுக்கு)மெத்தைமேடைகள் — யதமதாசாட
பத்தியெனதிரிகள் — சிதறியேயோட (சண்டைக்கி)

கிருஷ்ணன் வசனம்.

வாருமப்பா சுகசாரணா ஐயசபருக்கு ஏர்திருப்பதாக துரியோதிரனுக்கு தெரிவித்துவாரும் பிள்ளாய் சுகசாரணா.

சுகசாரணன் துரியோதிரனுக்கு

சொல்-வசனம.

கேளுமையா துரியோதனமகாருசனே ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியும் பாண்டவருமும் நால்வகைசேனையுடனே தங்கள் பேரிலே சமருக்குவந்து இருக்கிறார் துரியோதனமகாருசனே.

துரியோதிரன் விருத்தம்.

கண்டுமொழிசாரணரும் கூறக்கேட்டு
கடுக்கெடுத்துசகுனிகர்னன் தன்னைநோக்கி
இன்றுபகைகொண்டுவந்த மாயன்தன்னை
இச்சையுள்ளசம்மந்தி என்றெண்ணாமல்

ஒன்டுநாண்டாபடையெடுத்து வாட்டவேண்டி
சூரியமுடன்படைக்கூட்டி ரதத்திலேறி
தெண்டிடனேதவாளும் பளமுந்தாங்கி
சதாருடனேசமர்ப்புரிய வருகின்றேனே.

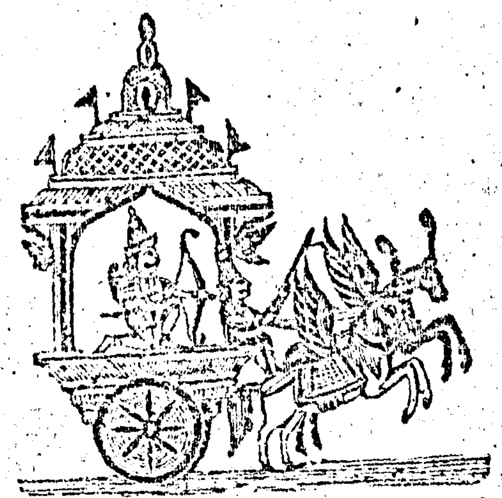

சூரியன் தரு சண்டைக்கு பயணம்.

அண்ணாசகுனிமாமா   வாரும் இந்த
அமர்களந்தன்னிலே   என்வீரம்பாரும்
நன்றாய்படைதன்னை   கூட்டும் இந்த
கமலம்கொடுக்க   சண்டாவைநாட்டும்
ரணபேரிசெயபேரி   மீட்டும் இந்த
நானிலமறியவே   என்வீறம்காட்டு இந்த
இணையில்லாவீரர்   வாட்ட நம்மை
யிந்திரதேவரும்   கண்டுக்கொண்டாட
நவரத்தினரதத்தின்   மேலேரி
ருசகுசவெல்லாம்.   வந்திடமீறி
புவனத்திலதிவீரமென்னை   நல்லபொன்முடி
பூஷணந்தக   தக்கவென்ன
வெண்ணைத்திருடிய   கிஷ்டனைக்கண்டு
வீரியமரிந்திட   வேறுமேயின்று
பெண்ணைத்திருடிய   கள்ளனச்சே இப்போ

பிலங்கொண்டு   சமருக்கு
வந்திடலாச்சே   (அண்ணா)

23

சூரியன் விருத்தம்.

அருந்தவப்பயத்தால்வந்த அழகுள்ளமகளும்வாடி
வருந்தியேசோகச்செய்த மகனுக்குசேனைகுறு
பரிந்துமேவந்தஉந்தன் பலமதையறியவேண்டி
தெரிந்திடஎனதுகையில் வில்லதனையெடுத்திட்டேனே

வசனம்.

கேளும் யாதவகிஷ்ணா எனது தவப்புத்திரியான லக்ஷ்மணாதேவியைவாடி தவிக்கும்படி பங்கம் செய்த உன்மகனுக்கு பரிந்து வந்தமையால் உன்சமர்த்தை அறியவேண்டிய படியால் என்கையில் தனுவெடுத்தேன் எதுத்து நில்லடா கிஷ்ணா.

கிஷ்ணனுக்கும் சூரியனுக்கும் சண்டை,

கிஷ்ணன் - தரு.

சூரியனேஉன்னிட   செருவத்தையடக்குவேன்
துடுக்காபேசாதே   வெகுமுடுக்காவீசாதே
துடகபதாதியை   அதமதுசெய்வேன்
துணிந்து   வில்லெடுத்தேன்
சூரியா துணிந்து   வில்லெடுத்தேன் (சூரியா)

சூரியன்,

எடுத்தேன் அஸ்திரம்   எமகிங்கரடுங்க
எளிதமாகாது   சும்மாவாளிதம்போகாது
எங்கும்நிறைந்திட   பாணமெடுத்தேன்
இதுவிதியோகிஷ்ணா   மடியஇதுவிதியோ (எடுத்தேன்)

கிஷ்ணன்,

மடித்தபடைகளை   மறலிக்கிரையாய்
மதமதையொழிப்பேனே   வந்தவிதமதையொழிப்பேனே
மாறுவீரியம்பேசவும்   உந்தன்வல்லமையறியேனே
சூரியாவல்லமையறியேனே   சூரியா (மடித்த)

சூரியன்

வல்லமையுண்டு   மாடுமேய்க்கும்
மதியாமலபேசாதே   வெகுதுதியால்வீசாதே

மண்டலாதிபதியாமிப சத்தன்வல்லமையறியாயோ
கிருஷ்ணு வல்லமையறியாயோ கிருஷ்ணு (வல்லமை)

கிருஷ்ணன்-தரு-சண்டை.

அரியுமடங்கிய பயமேனக்குண்டோ
அடலேறனதீருகல்ல செய்மடகுலநீருய்
அசலகுதலபட அஸ்திரமெடுத்தேன்
அரியாயோசேதி அரியாதெரியாயோவீரம் (அரியுமட)

சூரியன்,

சேதிகளொன்றும் தெரிந்திடாமலே
திறம்கொண்டாலே வெருளுராய்கொண்டாலே
செயம்பெறாமல்பயந்திடுவேறு சித்துவித்தைகாட்டாதே
சீசித்துவித்தை காட்டாதே (சேதிக)

கிருஷ்ணன்,

காட்டியமோகன அஸ்திரமெடுத்தேன்
கண்டுமேஒடாதே பயங்கண்டுமேவாடாதே
கணைதில்லாமல் பாணம்வருகுது
கவுரவனேபாறும் சூரியாகவுரவனேபாரும் (காட்டிய)

சூரியன்,

பாருமென்னிடசவுரியதீரம் பாணமெடுத்தேன்
பயந்தோடவிடுத்தனே பம்பரம்போலே
அட்டியாங்களைப்பறக்க அடிப்பேனே
கிருஷ்ணுபறக்க அடிப்பேனே (பாருமென்)

கிருஷ்ணன்—விருத்தம்,

பூதகிகடகாசூரன் புவிகஞ்சாமிஷபாசூரன்
நீதகஅகிஷ்டாசூறன் தேனுகன்பவுண்டாசூரன்
சாதகமில்லாகஞ்சன் ரிணையெலலாம்படித்தேனெந்தன்
சேதிகளறிந்திருந்தும் திறங்கொண்டறிகிலேனே.

வசனம்,

கேளும் துரியோதன ஈன்கிருக்குமந்தையா இருக்கும் காலத்தில் கஞ்சன் என்னைக்கொல்லும் படியாய் அனுப்பிவைத்த பூதகிகடகாசூரன் ரிஷபாசூரன் தேனுகன்பவுண்டன் முதலானவரையும்மடித்த

கலலம்மாறுகிய கஞ்சனையும் மடித்து என்னைப்போல ரூபம் கொண்டு வந்த பவுண்டிகனையும் மடித்தது இதுக ளெல்லாம் அறிந்திருந்தும் என் பேரில் எதிர்த்து வந்தது இன்னதென்று அறிகிலேன் துரியோதனு.

சூரியன்சண்டை-தரு.

வெண்ணைத்திருடி என்றுகண்டானோ
இதோவில்லைவாங்கி சரம்கொண்டானோ
பெண்ணைத்திருடவந்த பிள்ளையைவிடுவேனோ
பிரட்டுக்கும்முரட்டுக்கும் நான்வசப்படுவேனோ
பேயனேவந்த ஆயனே சற்றுஞாயமறியாமல்
மாயனே வீகுறுய் (வெண்ணை)

கிருஷ்ணன் தரு சண்டை.

கெட்டிக்காரதனம் சொல்லவோ
மெத்தகெடிமெத்தவீரியம் வெல்லவோ
வெட்டிகெலிக்காமல் விடுவேனோ
உங்களைவிமலைன் வந்தெதுக்காலும்
வெலவானோ எந்தனை
வெரியனைகெட்ட சூரியனைஎந்தன்
பெரியதனங்க ளெல்லாம்
தெரியும்தெரியும் வாடா (கெட்டிக்)

சூரியன்.

மருடத்துரைகளென்று கண்டுமே
மெத்தமதிகெட்ட சவுரியம்கண்டுமோ
பகடிசெய்யவேண்டி படைக்கூட்டிவந்தாயோ
பாலனைசிறைவைக்க மனமமெத்தகொந்தாயோ
பதரவேசேனை சிதறவே-மிக்க
உதிரணைப்பூமிஅதிரக் கணைத்தொடுத்தேன் (மருடத்து)

கிஷ்ணன்.

தேவறெடுகை சரம்தொட்டேனே
உந்தன்சேனைசிதரியோட விட்டேனே
தாவும்பரியும் சாரதியுமாக
சல்லடைக்கண்போலே துளைத்தேனே

மனம்பேருகவே சாடவேகள்ளர்ப்படவே
நீயும்வாடவே கான்வகைதேடசமலயிலுவனே (தேவனே)

சூரியன் கந்தார்த்தம்.

சாமனுவிட்டப்போ சாசசாபுலிகளஞ்ச
சிரமதுகொண்டுமீறி சேனையுமதத்தளிக்க
உறமதுகாணாரங்கள் ஒருமிக்கசரங்கள்பூட்டி
பறமனும்பழிசெயிக்ச.

தரு.

பஞ்சபஞ்சரக அடிப்போம்
சேனையெல்லாம் மிஞ்சியே
ஏழுவேஇடிப்போம் பஞ்சாயுதனே
நீயும்பார்த்துநட நடிங்க
மிஞ்சாமல்அடங்கிட மீறிசறம்தொடுத்தேன் (பஞ்ச)

கிஷ்ணன்-கந்தார்த்தம்.

எடுகவேசரங்கள்மீறி இவர்கள்சம்மந்தியென்று
ஒடுக்கமாய்இருக்கக்கண்டு ஒவ்வியோரங்கள்பூட்டி
விடுக்கவேஇவர்கள்தன்னை வெல்லவேமனதிலெண்ணி
அடுக்கெனகோபமீறி.

தரு.

சக்கரம்தனை எடுத்தேன்
மருகனென்று மிக்கவேயுறவைவிடுத்தேன்
திக்குதிசைநடுங்க தேவர்கள்நடுங்க
உக்கிரகோபமுடனே யோசிவிடுத்திடவே (சக்கரம்)

பலராமர்விருத்தம்.

சக்கரத்தைமாயவனும்எடுக்கும்போது
தடுத்திடவேகோவுமென்று பலராமர்தாமும்
அக்கரையாயோடிவந்து முன்னேநின்று
அப்படியேபதராதே என்றுசொல்லி
தக்கப்பலமுள்ளவனே சூரியராசன்
சரியானேநமக்கெதிரியானேதான்
பக்குவமாகேளென்று பிரியவார்த்தை
பகருவார்பலராமர் பகருவாரே.

பலராமர்—வசனம்.

இவ்விதமாக கிஷ்ணமூர்த்தி சக்கரத்தையெடுக்கும்போது பலராமர்தடுத்து செல்லுகிறவிதம் காண்க,

பலராமர் தரு. 25

பதறாதேபதறாதே கரியமேனியனே
நீபதறாதே (பதறாதே)
எதிரிகள்இவர்கள்தானோ என்னுபயித்தியம்கில்லும்
எதிவந்துதேசூரியன் வீணாமல்
(முடுக்கு) விந்தையாகிய நந்தகோவிந்தன்
சமர்த்தனைவிடுவிடு சிந்தனைவேண்டாம் (பதறாதே)

சூரியன் தரு.

மடிந்தாலும் இவர்களாலே மடிவேனோ
சொல்தவரிகாலும் விடுவேனோ
கடிந்தாலுமிவர்க்கஞ்சி கதிர்முடிதாழ்வுண்டோ
இடிந்தாலும் இந்தஅண்டம்
எனக்குண டாமோ
(முடுக்கு) எப்படிதப்பியே செப்பியேபெரி
இப்படிசொலலவும போமோ நாயகள் (மடிந்தா)

பலராமர்.

பெண்ணாலே வெகுபேர்கள்
குலமழிக் திருக்கிறார்
எண்ணாமல்வெகுவீரம் யெடுத்துப்பேச
உமக்குநண்ணு இருக்கவில்லை ராசதன்மையிதுவோ
(முடுக்கு) நல்லதுயென்னிட செல்வனே
மதிபேவுல்லமை ஒருமொழி
சொல்லாதே சொல்லும் (பெண்ணா)

சூரியன்வேறு-தரு.

விடமாட்டேன் விடமாட்டேன்
எதுசொன்னாலும் புத்திரன்தன்னை (விடமாட்டேன்)
இடமாகநீங்கள்
என்னை

பொய்யாதெல்லாம் செய்புகோள்
படகாலமாகுகோப சலாம்இதுவேனே

(முடுக்கு) பாசமாகவந்துமே பக்ஷமும்மாமா.
கூசாமல்லையே தேசமும்மரிய (விடமாட்டேன்)

பலராமர் விருத்தம்.

எங்களிடதன்மைதன்னை யோசிக்காமல்
எடுத்துரைத்தவார்த்தை யெல்லாம்
மிகழ்த்துவிட்டாய் திங்கள்குலவீரியனே
கொண்டோமிப்போ சீறனஅஸ்தினபுரியைதூக்கி
கெங்கையிலேசாய்த்திடுவேன் பாருமென்று
கடுகடுத்துபூமியெங்கும் அதிரத்தாண்டி
அங்கமெலாம்துடிதுடிக்க தெய்பாலோடி
ஆயுதத்தைபூமியிலே நாட்டினானே.

வசனம்.

இவ்விதமாக பலராமர் துரியோதனனுக்கு பலவாறாக சாப்புவதேவனே சிறைவிடச்சொல்ல அவனும் விடமாட்டேனென்று சொல்ல அப்போது பலராமருக்கு கோபம்பிறைமேலசித்து தன்கையில் இருக்கின்ற கலப்பை ஆயுதத்தை எடுத்து பட்டணத்திற்கு தென்பாரிசமாய் நாட்டிசொல்லுகிறவிதம் காண்க.

பலராமர்—தரு.

அஸ்தினபுரியை யடியோடெழும்பி
ஆட்டித்தூக்கினேன் ஆலாயுதம்
நாட்டித்தூக்கினேன் மடமடென்று
ஸிம்மாசனத்தை மாய்த்துவிடுவேனே
கெங்கையில் சாய்த்துவிடுவேனே
கொழுவைநாட்டி ஆட்டிநகரை
குலுக்கிபோடவே சனங்களும்கலங்கிடவோ
துர்யோதனையோ என்று சனங்கள்கூச்சலிட்டாரே
சனங்கள்பாச்சலிட் டாரே

துரியோதனன் விருத்தம்.

நிலைகெட்டுசனங்களெல்லாம் தென்புறநகரமிசை
கெட்டுகிளம்பும்போது நெடியமாளிகையும்சாய்ந்து

மங்கிடபோதுமன்னன் பலராமர்பாதம்வீழ
இக்கெட்டைதீருமென்று எல்லோரும்துதிக்கின்றாரே.

துரியன்—தரு.

ஆதிமாயவாஅரிமுகுந்தா என்றுசெய்குவோம்
அபயம்உந்தன்திருவடிக்கு அய்யாவந்தனம்
வேதியனையுதந்திரே விமலநாதனே
மெய்யர்பலராமதேவாமி அய்யாவந்தனம்
நாட்டிகொழுவை மாட்டி
நீரேநகர மழிக்கவோ
நல்லதல்லவே கோபமாக்ஷித்தாளுவாய்
கோட்டை கொத்தளமெல்லாம்
குலுங்கியாடுதே குற்றம்பொருத்துஆண்டருள்வாய்
கோடி வந்தனம்
சொன்னபுத்தி கேளாமூடா
பாவினுங்களே சோகுதையோ
எங்களாலிகாரு மையனே
என்னகுற்றம் செய்தபோதிலும்
இந்தவேளையில் எண்ணலாமோ
உன்மகிமை யாரறிகுவார்
அலையுதையோ சனங்களெல்லாம்
நீலநாயகா ஆதரித்துஆளுமையா
அழியாது இந்தகீர்த்தி
கலகலத்துமேபட்டணம் கவிழ்ந்துபோகுதே
காருமிருமைப்பாருமையா யோசனமீதிலே

பலராமர் விருத்தம்.

அரிகரிமுகுந்தாவென்று அனைவரும்சிரசின்மீதில்
கரமதுகட்டிவந்த கவுரவர்பிழைபொறுத்தோம்
திறமதுகீர்த்திபோங்கி தென்புறம்பாரிட்டேன்
வரமதுதந்தேன்வாழ்க மைந்தனையழைத்திடாயே.

வசனம்.

வாருமின்னாய் கௌரவர்களே நீங்கள்சிரசின்மீது கரங்குவித்து துதித்தபோதே கோபமாறி ரக்ஷித்தோம் இந்தகீர்த்தியெப்போ

னும் அழியாது அஸ்தினாபுரி தென்பாரிசம உயர்ந்தபோருமபடி காட்டிவேன் குமாரனையழைத்து வாரும் துரியோதனா.

குடிகள் விருத்தம்.

அஸ்தினாபுரியிப்போது அடியோர்கள் கவிழ்ந்தபோரும்
கஸ்திகளடைவாய்யேயும கருத்தன்புதல்வன்றன்னை
விஸ்தாரமானன்றுமல் விடவோ இப்போது
அஸ்தியாயிருக்கவேண்டாம அரிகிணிலழைத்திடாயே.

வசனம்.

கேளும் துரியோதனமகாராசனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய பிள்ளையை நீங்கள் சிறைவிட்டபடியினாலே நமது பட்டணத்திற்கு கெடுதிநேரிட்டது சாம்புவதேவனை அழைத்துக்கொண்டு வாரும்ராசனே.

குடிகள்—தரு.

விட்டுவிடுஞ்சிறையை
விட்டுவிடும
விட்டுவிடுகிறதுனாலே
நமக்குபொட்டன
திட்டமாயுரை
ராசனே
சிறையை
நட்டம்வரும்
யோசிவந்து
செய்தோம் (விட்டு)

பிடிவாதங்கள் சொன்னால
விடுவாய்சாம்புவன்தன்னை
ஆண்பிள்ளைக்கழகாக
சனுதியா
பிழைவந்துநேர்ந்திடும்
வினைபழிநேர்ந்திடும்
நாமிஷஞ்செய்யாமல்
விடுவாய் (விட்டு)

அபகீர்த்திக்கிடமாகும்
விபரீதம்வருமுன்னே
வேந்தனைசொல்லது
மான்துளிர்மனையும்
அரசரெல்லாம்நகைப்பார்
விடுவாயசாம்புவன்தன்னை
சாந்தமென்றுமே
மரிக்காமலவிடுகுவாய் (விட்டு)

வசனம்,

கேளும் துரியோதனமகாராசனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய பிள்ளையை சிறைவிட்டபடியினாலே நமதுபட்டணத்திற்கு கெடுதியுண்டா, ய்விட்டது உனது குமாரத்தியும் பாதகாணிக்கையாக வைத்து சாம்புவதேவனையும் சிறைவிடும் துரியோதனா.

துரியன்—வசனம்.

அப்படியே உனது மனது போலவே நடத்துங்கோள் குடிகளே,

பொது—வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாக சாம்புவதேவனையும் லக்ஷ்மணாதேவியும் சிறையகல அப்போ இருவரும் கொலுவாக வருகிறது,

சாம்புவன் லக்ஷ்மணாதேவி,

விருத்தம்,

உலகமெலாம்மதிசெய்க்க புகந்தமே சிறையகற்றி
பலபலபணிகள்பூண்டு பாக்கியர் அலங்கரித்து
கலகலென்றதண்டை காமசுந்தரனமெச்ச
நலமிகுசாம்புவதேவன் லக்ஷ்மணாதேவிவருகின்றாளே,

தரு,

மதிகுலத்தரியன்செல்வி
சாம்புவதேவன்
இருவரும்
சித்திரபணிகளெல்லாம
தான்மறைக்க
இருவரும்
கந்தமலர் மாமணிகள்
சந்தனம்சவ்வாது பூசி
மாயன்மைந்தன்
சந்திரிலரதிமன்மதனைப்போலவே
வந்தார்
திரேகமெங்கும
எத்திசையும்தானடுங்க
வந்தார்
காந்தியும்பளபளென்ன
சமயமாய்வந்தார்

மல்லனஞ்னர்கன்னியர்கள் பின்னவொளிலானஜோதி
மேனிப்பிரகாசம்போலவே விளங்கவேவந்தார்

துரியோதிரன்-விருத்தம்,

உன்னிதமானதேவர் உரிமைந்தனையும்விட்டு
தன்னகரிலலாசந்தன் தலத்திறுல்வாழநித்தகன்னி
என்மகளையாலும் காணிக்கையாகவைத்தேன்
இன்னமும்பரிதேறுனையிதை எல்லாங்கைகொள்வீரே,

வசனம்.

கேளும் தேவாதிதேவனே தாங்கள் குமாரனையும் விடுத்தேன் என்னது குமாரத்தியை மாதகக் காணிக்கையாகவும் லக்ஷம்யானை லக்ஷம் குதிரை லக்ஷம்தேர் பதினாயிரம் தோழிப் பெண்கள், இதுகளெல்லாம் கைக்கொள்ளும் நமஸ்காரஞ்செய்தேன் கர்த்தனே,

கிஷ்ணன்—தரு—தர்க்கம்,

எடையருக்கானேசேனை யேதுக்குபோகச்சொல்லும்
மடமயில்னந்தன்மகள்வரலாமோ எங்கள்பின்னே

(முடுக்கு) மதிகுலமாளும் துரியனேகேளும்
செகதலமறியவே உன்மகள்வேண்டாம்(எடை)

துரியன்-தரு,

மாமாசம்மந்திமுறைவரிசை தப்பிஉன்னை
வாயிநால்பரியாசவார்த்தை சொன்னேன்

(முடுக்கு) மாதவனேநீருதை எண்ணாதே பாதமே
பணிந்தேன் நாதனே பாரும் (மாமா)

கிஷ்டன்.

எட்டிபார்த்தால் குடிமினட்டாவிட்டால் காலை
அட்டியில்லாமல்பிடிப்பாய் அரவத்துவசாநீயும்

(முடுக்கு) ஆண்பிள்ளையென்றுமே வீம்புகள்பேசியே
வீண்பழிகோர்த்திட தீம்புகள்செய்தாய் (எட்டி)

துரியன்,

சீதாருமாதவாசெய்த பிழைபொருத்தும்வேதனே
எங்கள்மேலேபிரியம்வைத்து ரெக்ஷிப்பாய்

(முடுக்கு) பேதகமாகவேதனே நீரும்
சாதனைசெய்வது ஞாயமும்மல்லவே (சீதாருமா)

கிஷ்ணன்—விருத்தம்,

எப்படிக்கியுரைத்தாலும் திரியபூபா
என்மகனுக்குன்மகள்மேல் இச்சையில்லை
தப்பிதமென்றெண்ணாமல் உங்கள்பெண்ணை
சரியொத்தராசனுக்கு மணமேசெய்து
ஒப்புறவாய்காத்திருந்து சுதனைக்கூட்டி
ஊருக்குப்போகவிடைதருகுவீரே.

வசனம்.

கேளும் திரியோதனா நீர் என்னசொன்னபோதிலும் என்னுடைய குமாரத்தியை எங்கள் குலத்திற்கு யோக்கியமில்லை உன்னைப் போலே சரியொத்தராசனுக்கு மணஞ்செய்து சந்தோஷமாய் வாழ்ந்திருங்கோள் நான்போய்வருகிறேன் விடையளித்து அனுப்பும்திரியோதனா

துரியன்—தரு

உந்தன்மகன் தொட்டபெண்ணை
எந்தரசர் கொள்வார்கள்
ஓதுவீர்நன்று யோதுவீர் (உந்தன்)

கிஷ்ணன்,

எந்தன்மகன் உன்மகளை
செய்ததென்னஎந்தனுக்கு சொலலுவாய்
நீயும்சொல்லு வாய் (எந்தன்)

துரியன்,

சிறையெடுத்து தேரிலேற்றி
சேனதூரம் போய்விட்டானே
தேவரே கிஷ்ணதேவரே (சிறையடு)

கிஷ்ணன்,

தேரிலேற்றி போகையிலே
செய்ததென்ன உன்மகளைசெப்புவாய்
நீயும்செப்பு வாய் (தேரிலே)

துரியன்,

செய்துவிட்டானென்று மில்லை
தேசமெங்கும் தானறிந்து
பேசாதே தெரிந்துபோச்சுதே (செய்)

கிருஷ்ணன்,

போனவழியை — விடாமல்
ஆறுவமாய் — சிறையிட்டாய்
அவ்விடத்தாலே — சிறையடைந்தாயே (போனா)

துரியன்,

தெரியுமற் — செய்தபிழை
தேவரீர்பொருத்தருள — வேணுமே
கார்க — வேணுமே (தெரியா)

பலராமன் விருத்தம்.

மாயவனும்சம்மதிக்க மாட்டேனென்று
வம்புசெய்யும்போது பலருமர்ககண்டு
ருதகல்லதிரியனுமே தம்பிசேரும்
சொன்னபுத்திகேளாததோஷத்தாலே
பிலவடைந்தான் யிதுவேபோதும்
மரியாதையில்லையவன் மகனைத்தள்ள
வேதங்கள்முழங்கிடவே சாம்புவனுக்கு
விவாகம்தான் நடத்தவருகுவாயே,

வசனம்,

கேளும் தம்பி அந்த சுரியோதனன் அப்படிக்கி தெரிந்தவ நல்ல ஒருவர்புத்தியைக் கேழ்க்கிறலனும்மிலலே அதினாலே யவனுக்கு வந்த பங்கம்போதும் இனிமேல் வந்த கோபத்தை மாத்தி சாம்பதேவனுக்கு விவாகம் நடத்தும் வழி தேடவேண்டும் இருவரையும் தேரிலேற்றிக்கொண்டு நடப்போம் கிருஷ்ணமூர்த்தியே,

பொது—வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாக லக்ஷ்மணாதேவியும் சாம்பவ தேவனையும ரதத்தில் யேற்றிக்கொண்டு துவாரகாபுரிநடக்கிறவிதங்காண்க,

கிருஷ்ணன் தரு.

நடந்தார்பாரீர் — துவாரகைக்கி
நடந்தார்பாரீர் — நடக்தார்
அஸ்திநாபுரம — நகரம்தனைக்கடந்து

39

அடர்ந்த — மலையுமகாடும்
ஆறுந்தி — கடந்து (நடந்தார்)
சாம்பவதிக்குமாரன் — தன்னை
ரதத்திலேத்தி — வீமபுபேசியே
துரியன்மெல்லி — மகளும்கூட (நடக்)
நாகசின்னம்முறகட — வல்லபம்பைபேரிகைக்
ஏகமாமுழங்கிட — எல்லோருமாகவே
காலவகைசேனையும் — ராசர்களும்சூழ
ஆலவட்டங்கள்வீச — அணியணியாகவே (நடக்)

பொது—வசனம,

இந்தப்பிரகாரமாக சாம்புவதேவனையும் லக்ஷ்மணாதேவியும் சகல ராசவர்க்கத் துடனே துவாரகாபுரிக்கி வந்து நல்லசுப முகூர்த்தத்தில் இருவருக்கும் முகூர்த்தம் செய்து வந்த ராசர்களுக்கு விருந்து முதலானதும் நடத்திவிட்டு அவரவர் இருப்பிடம் போய் சேறவிடைகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு இருவரும் சுகமாக வாழ்ந்திருந்தார்களையா சுவாமி,

வாழி விருத்தம்,

அருமறையோர்கள்வாழி அரசர்கள்வாசிப்போர்வாழி
ஸ்ரீ மாதவவிலாசம அச்சுக்கூடம்வாழி தாணிவாழ்சத்துறவாழி
சதுர்மறைமுனிவர்வாழிபருவுவானமேகமாருமழைபொழிந்
தோங்கவாழி துருபதன்மகள்பாஞ்சாலிசூழ சபைவாழிதானே,

வசனம்,

இக்கதையைப்பாடினோர்களும் யாடினோர்களும் கேட்டோர்களும் எழுதினோர்களும் ஸ்ரீலோகசாமீப்சாபுச்சியநாலாம் பதவியடையக்கடவது சுபம சுபம்,

மங்களம் மங்களம் — சுபமங்களம சுபமங்களம்

சாரதாம்பாள் துணை,

லக்ஷ்மணாதேவி மாலையிடு நாடகம்,

முற்றிற்று,

58639

விளம்பரம்.

இதனால் சகலமானபேர்களுக்குந்தெரிவிப்பதியாதெனில்சென்னப்பட்டணம்பெத்துநாய்க்கன்பேட்டை தாண்டவராயப்பிள்ளைதெரு 11-வது நெம்பர்வீட்டிலிருக்கும் ம. திருவேங்கடமுதலியாரிடத்திலும் சென்னை முத்துகிருஷ்ணன்வீதி 3½-வது நெம்பர்வீட்டில் இருக்கும் ஷ. கோவிந்தராஜு முதலியாரிடத்திலும் விலைச்சரசமாய் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வள்ளியர்புராணம் மூலமும் உரையும் 1—8—0

இதனடியிற்கண்ட நாடகங்கள் அச்சிட்டுக்கொண்டு வருகிறோம் கூடியசீக்கிரம் வெளிவரும்.

கிருஷ்ணன் பள்ளிகூடநாடகம்
கிருஷ்ணன் தூது நாடகம்
திருநீலகண்ட நாடகம்
நளாயினிமாலையிடு
நவுஷியாகம்
ஸ்ரீருக்குமணிகலியாணநாடகம்
காளிங்கமர்த்தனநாடகம்
அங்காளம்மன் நாடகம்
சுந்தரிநாடகம்
கயன்நாடகம்
கனிபொருத்தியவிலாசம்
தாமரதுவசன்சண்டை
வாலிமோக்ஷநாடகம்
ஜலக்கிரீடைநாடகம்
பாரிஷாதவிலாசம்
அபிமன்னன் சண்டைநாடகம்
பதினாலாம்நாள் அலம்பலன்சண்டை
பதினேழாம்போர் கர்ணநாடகம்

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுதலியார்.

ஷ. கோவிந்தராஜுமுதலியார்.